

2023 / EYLÜL

Sayı : 89

Ücretsiz

ÇİĞDEMİN SESİ

Sahibi :
Çiğdemim Derneği
Yönetim Kurulu adına
Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu:
Dilek Yüceel, Elvan Akbay,
Fatih Fethi Aksoy
M.Sinan Kayalığıl
Zuhal Yüksel

1 EYLÜL DÜNYA

BARİŞ GÜNÜ

Kutlu Olsun!

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayınlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlara aittir. Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayınlıyoruz.

Merhaba,

Yaz aylarında bile yoğun tempoda çalışmaya devam ediyoruz. Bir yandan neşeli park etkinlikleriyle birlikte oluyoruz diğer taraftan iki projemizin çalışmaları devam ediyor. Birlikte-2 projesinde kurumsallaşma çalışmaları kapsamında iyileştirme planımız dorultusunda çalışıyoruz. Mikrofon-2 projesinde ise çocuk meclisimiz hazırlıklarına devam ediyor. Dijital şiddet konusunda farkındalık çalışması yapacakları proje için yaz aylarında da çalışıyorlar.

2.Sokak Basketbolu turnuvarımızı bu ay içinde yapacağız. Ayrıca çocuklarımız için bir de tenis çalışması başlatıyoruz. Yeni dönemde açılacak kurs ve atölye çalışmaları konusunu ilk toplantımızda netleştirip sizlere duyuracağız.

Burs başvurularını almaya başladık. 20 Eylül'e kadar başvuruları alıp, mülakatları yaparak bu yıl burs verilecek öğrencileri belirleyeceğiz. Burs miktarını da aylık 750 TL'ye çıkardık. Başvuruları bekliyoruz.

Bu sene yaz aylarında da gezi düzenledik ve iki güzel gezi yaptık. Ayrıca ayrıntılarını derginin sayfalarında da bulacağınız Mısır Gezimizi ekim ayında gerçekleştireceğiz. Katılmak için hala şansınız var.

Cumhuriyetimizin 100.yılı kutlamaları çerçevesinde başladığımız etkinliklere de devam edeceğiz. Ayrıntıları önümüzdeki günlerde sizlerle paylaşıyor olacağız.

727'ye ulaşan üye sayımızla ve güçlü iletişim kanallarımızla sizlere ulaşmaya çalışıyoruz. Sizler de tüm sosyal medya hesaplarından bize ulaşabilirsiniz. (/cigdemimdernegi)

Sevgi, saygı ve hoşgörüyle....

Fatih Fethi Aksoy – Çiğdemim Derneği YK Başkanı

İstanbul Hadımköy iskelesinden Batı Akdeniz'e doğru, yüz yıl önce 2 Eylül 1923'te yola çıkan gemide 800 dolayında Fransız askeri vardı. İşgal güçleri İstanbul'u boşaltıyorlardı. Sahilden açılan geminin Pierre Loti adını taşıması bir rastlantı olmalıydı.

Türk dostu olarak tanınan Pierre Loti, yurduna döndükten sonra Anadolu'daki kurtuluş mücadelesini uzaktan da olsa izlemiş ve destekleyen bir tavır sergilemişti. Uluslararası ilişkilerde de dikkat ve hassasiyetini her vesileyle gösteren Mustafa Kemal Paşa, Paris'e gitmekte olan Türk temsilcisi Ferit (Tek) Bey ile Pierre Loti'ye bir armağan ve mektup ilettiler. 4 Eylül 1921 tarihli ve el yazısıyla yazılmış Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi, Başkumandan Gazi Mustafa Kemal imzalı mektupta, "Türk Milletinin beslediği derin ve sarsılmaz muhabbet hisleriyle, İstiklal Mücadelesinde şehit düşen erkeklerimizin yetim bıraktığı kızlarımız tarafından gözyaşları arasında dokunan" halıyı gönderdiğini bildiriyordu. Pierre Loti, bu mektuptan iki yıl sonra Fransız işgal güçleri kendi adını taşıyan gemiyle İstanbul'dan ayrılırken, kıyısına okyanus dalgalarının vurduğu Oléron adasındaki kabrinde ebedi istirahatine çekilmişti.

İstanbul'daki işgal güçlerinin, 24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşmasının usulüne uygun onay işlemlerinin tamamlanmasından sonra altı hafta içinde ülkeyi terk etmeleri gerekiyordu. Türkiye Büyük Millet Meclisi onay işlemini 23 Ağustos günü tamamlamıştı. Aynı gün, İstanbul'daki İşgal Güçleri Yüksek Komiserliğine "Hariciye Vekili (Dışişleri Bakanı) İsmet" imzalı bir nota verilerek durum bildirildi.

24 Ağustos günü İstanbul gazeteleri, gece saatlerinde Bostancı bölgesinden 27 top ile bazı silahların gemilere yüklenmeye başlandığını, İngiliz kuvvetlerinin, altı gün içinde Anadolu yakasını boşaltmayı planladığını yazıyorlardı. İngilizlerin Anadolu yakasında boşaltacağı yerler arasında Maltepe ile Yakacık arasındaki Soğanlık bölgesindeki geniş bir arazi, Haydarpaşa'da halen Sağlık Bilimleri Üniversitesi'nin bulunduğu o zamanın Tıbbiye Mektebi, karşısındaki Süvari Tatbikat Mektebi, günümüzde Kozyatağı metro istasyonunun bulunduğu yerin kuzeydoğusundaki ve İngilizlerin içine bir hapisane de kurdukları Thomson çiftliği, Haydarpaşa Garı'nın bir bölümü, Kadıköy ve Fenerbahçe çevresinde depo ve tamirhane olarak kullanılan çok sayıda bina bulunuyordu. 30 Ağustos'a kadar İstanbul'dan ayrılan İngiliz askerlerinin sayısının sekiz bine ulaştığı gazete haberlerinde yer alıyordu.

Avrupa yakasında İngilizlerin işgalindeki Maslak Kasrı 10 Eylül günü boşaltılırken, aynı günlerde Fransızlar, Ahırkapı'daki Askeri Dikimevi binasını, Ayasofya civarında işgal ettikleri özel kişilere ait binaları, Çırağan Sarayı ve Rami kışlasını tahliye ediyorlardı.

Bu çalışmalar tamamlandığında 3 Ekim günü gazeteci Ahmet Emin (Yalman) Bey şunları yazdı:

"Dün gittiler... İstanbul'un Türk ahalisi bu beş senelik davetsiz misafirlerin çekilip gitmesini vakardan ayrılmayarak, fakat kalbi heyecan ve saadetten taşarak seyretti. Beş sene evveline nazaran ne kadar büyük bir fark... Bu kadar çok vakaların, bu kadar saadetlerin beş senelik bir zaman içine sığabileceğine insan kolayca inanmıyor..."

4 Ekim'de Gebze'den hareket eden Türk ordusunun bir bölümü geceyi Bostancı tren istasyonu ile vapur iskelesi arasında kalan, günümüzde kurumuş çınar ağacının kalıntısının o günleri temsil ettiği alanda geçirdi. 5 Ekim gecesi Haydarpaşa'da İngilizlerin tahliye ettikleri barakalarda dinlenen askerler, 6 Ekim sabahı Araba vapuruyla Üsküdar'dan İstanbul yakasına yola çıktılar.

III. Kolordu Kumandanı Şükrü Naili Paşa, 6 Ekim sabahı güneşin ilk ışıkları yükselmeden vapurla Hereke'den hareket ederek saat 10.00'da İstanbul'a geldi. Merasim için Ankara'dan gelen milletvekilleri heyeti, İstanbul Murahhası Dr. Adnan Bey, İstanbul Kumandanı Selâhattin Âdil Paşa, Vali Haydar Bey ve diğer yetkililer tarafından törenle karşılandı. Gülhane Parkında toplanmış ve bekleyen askerler buradan hareket ederek Köprü, Şişhane, Beyoğlu, İstiklâl caddesi yoluyla Taksim meydanına geldiler ve merasim bir geçit resmiyle sona erdi. Artık, İstanbul esir değildi ve kentte sadece Türk askeri vardı.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

Geçtiğimiz ay Muğla'daki Akbelen ormanlarında büyük bir ağaç kıyımı yaşandı. Çok çok uzun yıllarda tamamen kendi kendine yetişen; binlerce çeşit canlı için doğal yaşam ortamı ve de başlı başına bir zenginlik kaynağı olan, gelecek nesillere kesinlikle çok değerli bir miras olarak devredilmesi gereken ormanlar altındaki linyit madeni nedeniyle maalesef büyük bir hızla yok edildi. Akbelen'de yaşanan kıyımın benzerlerinin, bir süre sonra başka yerlerdeki ormanlarda da yapılacağını bilmek için münecim olmaya gerek yok. Daha kısa süre önce aynısını Kaz Dağları'nda yaşamadık mı? O zümrüt gibi ormanlara kıyılırken de içimiz, yüreğimiz yanmıştı. Ne yazık ki ormanları yok etmek için her zaman bir takım

gerekçeler hazır. Bu gerekçe kah maden çıkartmak, kah yerine sanayi tesisi kurmak, kah toplu konut yapmak için oluyor. Hatta bazen tarla açmak gibi çok daha küçük amaçlar için de olabiliyor.

Diğer taraftan hemen her yaz olduğu gibi bu yıl da ülkemizin çeşitli yerlerindeki ormanlarda art arda yangınlar çıktı. Bu yangınlar

bazen saatler boyunca, bazen de günlerce söndürülemeden devam etti. Son olarak daha birkaç gün önce Çanakkale'de korkunç bir yangın felaketi yaşadık. Sonuçta orman varlığımız gözlerimizin önünde giderek yok oluyor ve ne yazık ki ülkemiz hızla çölleşiyor. NASA'nın yaptığı araştırmanın sonuçlarına göre, Türkiye'de toprakların bilinçdışı kullanımı nedeniyle 2040 yılında çölleşme tehlikesi yaşanacağı hususu 2013 yılında açıklanmıştı. (1)

Farkında mıyız bilemiyorum, ama aslında bindiğimiz dalı kesiyoruz. Halbuki, binilen dalın kesilmesi, Nasreddin Hoca fıkrasına bile konu olmuştur. Bu fıkra yüzyıllar boyunca nesillerden nesillere aktararak bugüne kadar gelmiştir. Günümüzde de birbirimize anlatıp gülüyoruz. Gülüyoruz gülmesine de, öyle görülüyor ki, fıkranın anlamı, verilmek istenen mesaj pek de anlaşılamamış.

Bu tür kıyım haberlerini okurken, Kızılderililere ait olduğu bilinen "Son ırmak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde, beyaz adam paranın yenmeyen bir şey olduğunu anlayacak" sözünü anımsıyorum. Korkarım ki, bu sözün anlamını kavradığımızda iş işten geçmiş olacak.

Bizlere ilkokulda hayat bilgisi, ortaokulda tabiat bilgisi derslerinde hep şunlar öğretilmişti: Ormanlar doğal oksijen kaynaklarıdır ve iklim üzerinde düzenleyici etkisi vardır. Sadece bulundukları bölgenin havasını temizlemekle kalmazlar, aynı zamanda bol yağış almasını da sağlarlar. Ayrıca ormanlardaki ağaçların kökleri toprağı tutarak erozyonu ve sel baskınlarını önler. Barajların ekonomik ömürlerini uzatır. Sağladığı yağışlarla su kaynaklarını besler. Birer zenginlik kaynağı olan ormanlar hem bulundukları yörelere, hem de ülke ekonomisine önemli katkılar sağlar.

Son yıllarda ülke genelinde yağışların ve su rezervlerinin azalmasında, sıklıkla yaşanan sel ve heyelan felaketlerinde, ormanların bilinçsiz bir şekilde hızla yok edilmesinin önemli rolü bulunduğu yadsınamaz bir gerçektir.

Maalesef ormanların yok edilmesi sadece bizde değil, tüm dünyada da çok önemli bir sorun. Voice Of America (VOA) Türkçe'nin 08.01.2022 tarihli haberine göre; dünyanın akciğerleri sayılan Amazon Yağmur Ormanlarındaki kayıp, 2021 yılında bir önceki yıla göre %22 oranında artmış. Amazon Ormanlarının %60'ından fazlasını barındıran Brezilya'daki ormansızlaştırma, sadece 2021 yılında 13.235 km²'ye ulaşmış. Bu büyüklük, yüzölçümü 11.586 km² olan Katar'dan ya da Türkiye'nin 64 ilinin yüzölçümünden daha fazlaymış. Sosyo-Çevre Enstitüsü (ISA) verilerine göre 2021 yılında, yalnızca Brezilya'daki yerlilerin topraklarında 18 milyon ağaç kesilmiş. Dünya oksijeninin %20'sini üreten ve yaklaşık 3 milyon bitki ve hayvan türüne ve 2,2 milyon civarında Kızılderiliye ev sahipliği yapan Amazonlardaki orman kaybının temel nedenleri arasında, yeni

tarım alanları oluşturma, maden çıkarma, altyapı projeleri, yangınlar ve ağaç kesme gibi faaliyetler bulunuyormuş. ⁽²⁾ Görüldüğü üzere ormanların yok edilme sebepleri her yerde aynı.

Son yıllarda ülkemizde ne zaman bir orman yangını meydana gelse veya ormanların maden sahaları haline dönüştürülmesi söz konusu olsa ya da bu alanlara dev inşaatlar yapılsa; genellikle yetkililerden şu açıklamayı duyuyoruz: “Sonrasında tekrar ağaçlandırılacaktır.”

Bu açıklamalardan, ormanlar ile ağaçlandırılmış alanların birbiriyle aynı olduğu, yok edilmiş bir orman sahasına bir miktar ağaç dikildiği zaman orman olacağının sanıldığı anlaşılıyor.

Oysa ki, ormanlar ve ağaçlandırılmış alanlar birbirinden çok farklı yapılardır. Orman demek, sadece ağaçlık bir alan demek değildir. Bir orman yok edildikten sonra, oraya veya bir başka yere çok sayıda da olsa ağaç dikilince maalesef orası orman olmuyor, park veya ağaçlık alan oluyor.

İlginçtir ama ormanların sadece ağaç topluluğu olarak algılanması yanlışlığı, sözlüklerde ve ansiklopedilerde de görülüyor. Örneğin Türk Dil Kurumu’nun (TDK) Türkçe Sözlüğünde orman kelimesinin anlamı; “Ağaçlarla örtülü geniş alan, bu ağaçların bütünü” olarak verilmektedir.

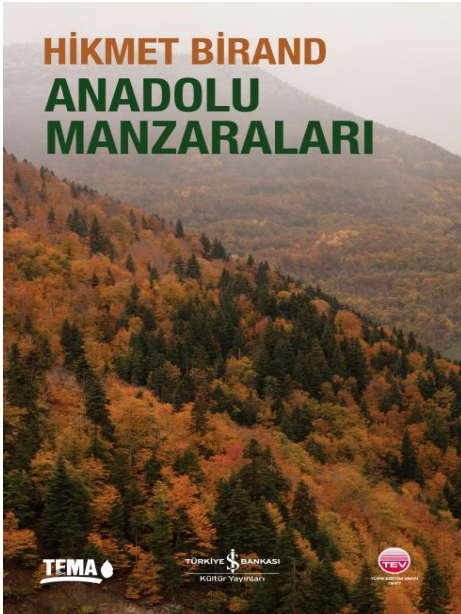
1972 basımlı Meydan Larousse Ansiklopedisinde de ormanın ilk anlamı, TDK sözlüğündeki gibi “ağaçlarla örtülü geniş alan; bu ağaçların tümü” diye tanımlanmış. Bu açıklamalardan da anlaşılıyor ki, her iki tanımlama da ormanlık alanlarda sadece toprak üzerindeki ağaçlar dikkate alınarak yapılmış. Halbuki ormanlar, yalnızca ağaçlarla kaplı alanlar değildir.

Vikipedi ise orman “Belirli yükseklikteki ve büyüklükteki çeşitli ağaçlar, çalılar, otlar, bitkiler, mantarlar, mikroorganizmalar, böcekler ve hayvanlar bütünü” içeren, topraklı alanda genellikle doğal yollardan oluşmuş bir kara ekosistemidir” şeklinde tanımlıyor. ⁽³⁾

Gerçekten de ormanlar, ağaçlar da dahil, tüm bitki örtüsüyle, toprak üstü ve toprak altında yaşayan hayvanlarıyla, diğer canlılarıyla, mantarlar ve mikroorganizmalarıyla, çeşitli bitki artıklarının çürüyüp, çözülmesi sonucu zenginleşen toprak yapısıyla; ağaçlandırılmış sahalar ve parklardan çok farklı yapıdaki ekosistemlerdir.

Türkiye’de bitki sosyolojisi alanının kurucusu olan, 1972 yılında kaybettiğimiz Prof. Dr. Hikmet Birand’ın, 1957 yılında yayımlanan “Anadolu Manzaraları” isimli bir kitabı var. Herkesçe okunması gereken çok yararlı ve öğretici olan bu eser, günümüzde TEMA Vakfı ve Türk Eğitim Vakfı işbirliğiyle, İş Bankası Kültür Yayınlarından tekrar yayımlanmıştır. Sade ve akıcı anlatımıyla, bir oturuşta sıkılmadan okunabiliyor. Fazla uzun değil, toplam 98 sayfa.

Hikmet Birand Hoca, ormanın ne olduğunu çok net olarak anlattığı bu eserinde; ormanları birer ağaç tarlası, kereste fabrikası olarak görmeyi yanlışlığını, orman toprağının tarım toprağı olmadığını önemle vurguluyor ve ormanların kendi kendini onaran bir düzeni olduğunu; toprağını bile kendinin yaptığını; kendinin işleyip, gübrelediğini; bir orman yakılıp, kesilip yok edildiğinde orman toprağının çok kısa sürede ne hale geldiğini ve özelliğini nasıl yitirdiğini, örnekleriyle son derece güzel ve anlaşılır bir şekilde açıklıyor.

Kitapta, hocanın 1950’li yıllarda Anadolu’daki bitki örtüsü ve orman yapısıyla ilgili gözlemleri, ormanların aslında ne olduğu ve önemi, ormanlarla ilgili günümüzde de yaygın şekilde yapılan yanlışlıklar, kesinlikle sıkmayan, sürükleyici bir üslupla anlatılmış. Sanırım bu kitabı okuyan herkes, yüzyıllarda oluşmuş bir ormanın yok edildikten sonra yerine fidan dikildiğinde, oranın orman olamayacağını anlar.

Keşke tüm yetkililer, yöneticiler, bürokratlar, siyasiler başta olmak üzere insanlarımız bu kitabı okusalar. Ayrıca okullarda öğrencilere dağıtılabilsen, en azından okul kitaplıklarına alınsa. İnanıyorum ki, geleceğimiz olan çocuklarımızın ve gençlerimizin; ormanların birer ağaç topluluğu olmanın çok ötesinde, aslında ne olduğunu, neden korumamız gerektiğini öğrenmelerine ve ormanları gerçekten sevmelerine önemli katkı sağlanmış olur. (4)

Kitabı, internetteki çeşitli kitap sitelerinden PDF olarak ücretsiz indirip okumak mümkün. Ayrıca, internette mevcut muhtelif kitap satış sitelerinde, 17.90 TL'den başlayan fiyatla satılıyor. Günümüzde en ucuz bir paket sigara fiyatlarının 40 TL'yi aştığını dikkate alırsak "Kitaplar pahalı o yüzden alıp okuyamıyoruz" demeden, herkesin alıp okuyabileceğini düşünüyorum.

Esasen bu hususları içerecek şekilde kaleme aldığım bir yazı, geçtiğimiz yıl yaz başında, olası orman yangınları öncesinde, Çiğdem'in Sesi Dergisinin Nisan 2022 tarih ve 73. sayısında yayımlanmıştı. Ancak, Temmuz 2023 sonlarında Akbelen'de yaşadığımız büyük orman kıyımını, yaz boyunca sürekli çıkan orman yangınlarını ve son olarak Çanakkale'de yaşadığımız yangın felaketini görünce; söz konusu yazıyı güncelleyerek bazı ilavelerle yeniden yayımlamak istedim.

KAYNAKÇA :

(1) <https://m.t24.com.tr/haber/nasa-uyardi-2040-yilinda-turkiye-col-olabilir,229521>

(2) <https://www.voaturkce.com/a/amazon-ormanlari-ndaki-bir-yillik-kayip-katar-dan-buyuk/6388368.html>

(3) <https://tr.wikipedia.org/wiki/Orman>

(4) Çiğdem'in Sesi Dergisi'nin Nisan 2022 tarih ve 73. sayısında yayımlanmış olan, H. Suat Ilgaz'ın "Anadolu Manzaraları İsimli Kitabın Tanıtımı" başlıklı yazısı.

Yazım kurallarında karıştırılan / hata yapılan konulara değinmeyi sürdürüyoruz.

Bu sayıda Türkçedeki kısaltmalar ve eklerinin yazımına ilişkin hatırlatma yapmak istedik.

- Gelenekleşmiş olan **T.C.** (Türkiye Cumhuriyeti) **ve T.** (Türkçe) kısaltmalarının dışında büyük harflerle yapılan kısaltmalarda nokta kullanılmaz. T.C. ve T. Kısaltmalarından sonra gelen ekler kesme işaretiyle ayrılmaz.

YANLIŞ: T.B.M.M.

DOĞRU: TBMM

- Ölçülerde kısaltma küçük harfle başlar.

Gelen ekte kısaltmanın okunuşu esas alınır.

cm'yi, kg'dan, mm'den, kr'un.

- Kurum, kuruluş, üniversite adlarının kısaltmalarında bütün harfler büyüktür.

Gelen ekte son harfin okunuşu esas alınır:

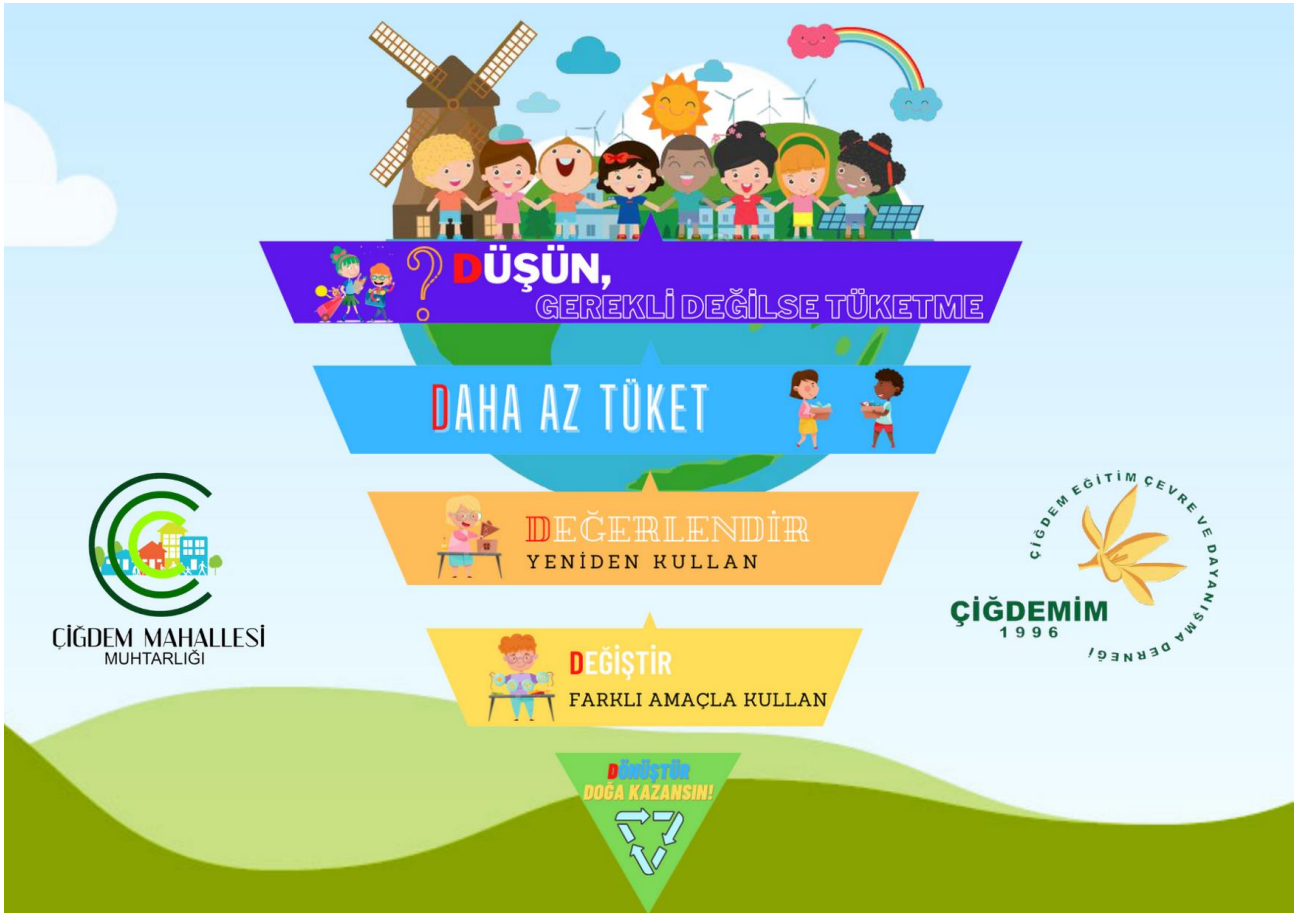
BDDK'ye, TDK'den, THY'de, TRT'den

Kısaltması büyük harflerle yapıldığı halde sözcük gibi okunan kısaltmalara ise gelen ekte kısaltmanın okunuşu esas alınır:

ASELSAN'da, BOTAŞ'ın, NATO'dan

- Numara sözünün kısaltmasının sonuna nokta konur, gelen olan ek kesme işaretiyle ayrılmaz

No.lu, No.suz

ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Ağustos ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği onaylanan **Ahmet Cihan, Özge Tedik, Dilek Karabulut Oktar, Hüseyin Oktar ve Ali Özdemir'e** aramıza hoş geldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz. Bu katılımlarla üye sayımız 721'e ulaştı.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli. Yıllık üyelik aidatımız 75 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Ağustos ayında aidat ödemelerini yapan aşağıdaki üyelerimize teşekkür ediyoruz. Üye sayımız 727'ye ulaştı. İlk 8 ayda aidat ödeme oranımız %80'e yaklaştı

Ahmet Cihan	Mine Yücel
Ali Özdemir	Özge Tedik
Dilek Karabulut Oktar	Özlem Göçmen
Filiz Doğanay	Sevim Yalçın
Hüseyin Oktar	Şükriye Öz
Mehmet Ertürk	Yurdagül Şahin

Bu yaz, geçmişteki 14 yüzyılın en sıcakını yaşıyoruz.!

Eğer Dünyamız için bir şeyler yapılmazsa, felaket çok yakın...

24 ülkeden 78 uzmanın katıldığı ve Nature Geoscience dergisinde yayımlanan bir araştırmaya göre; son yüzyılın en sıcak yüzyıl olduğu ve 19. yüzyılın sonuna kadar soğuyan dünyanın, 20. yüzyılda yeniden ısınmaya başladığı ve en sıcak duruma geldiği açıklandı....!!

Avrupa Birliğinden bilim insanlarının yaptığı bir araştırmaya göre, Temmuz 2023'ün, 1880'den bu yana, tarihe geçen en sıcak 10'uncu ay söyleniyor! Bu bilgiye göre durum, gerçekten vahim! Çünkü bu yaz da, geçen yazdan farklı değil...

Sanayi devrimi öncesine kıyasla dünyanın, ortalama 2 derece ya da daha fazla ısınması, insan ve diğer canlılar üzerinde, geri dönüşü olmayan tehlikeler yaratıyor.! Söz konusu bir ısı artışı sonrasında doğacak küresel su sıkıntısından, 3 milyar insan zarar görecek! Buzulların erimesiyle ortaya çıkacak tatlı su kaynağı kaybı ise sadece Hindistan'da 500 milyon insanı etkileyecek! Doğal olarak su azalınca, yiyecekler de azalacak.

Afrika'daki kuraklık giderek ağırlaşacak! Açlığı, susuzluk takip edecek! Su azlığı yüzünden yaklaşık 300 milyon insan, hava ve su kirliliği yüzünden bulaşıcı hastalıklara yakalanma ya da yayılma riskiyle karşı karşıya kalacak!

Diğer taraftan insanları etkileyen susuzluk ve çevre kirlenmesi, nadir ekosistemlerin ve diğer türlerin kaybolmasını doğuracak. Böylece yeryüzünde yaşayan türlerin yüzde 35'i, 2050 yılına kadar tükenmiş ya da tükenmek üzere olacak. Bu durum, doğal olarak insanlığın da sonunu getirecek!

Dünyadaki karbondioksit seviyesi, geçenlerde milyonda 400 parçacığa kadar yükseldi. Bu sayı bir rekordur. İklim değişikliği için tehlike sınırını aşmış sayılırız. Çünkü bilim insanları, atmosferdeki karbondioksit oranının, en fazla milyonda 350 parçacık olması gerektiği konusunda birleşiyorlar!

Bu ne demek? Dünyanın son yüzyıldaki petrol ve gaz bağımlılığı, iklim şartlarını değiştirdi ve böylece işler kötüye gitmeye başladı. Bu durumda ilk olarak, küçük ada devletleri sular altında kalacak! Orada yaşayanlar göç etmeye başlayacak! İklimdeki bozulma yüzünden, ekolojik yaşam, insanlar ve ekonomi üzerinde önemli değişiklikler yaşanacak, Afrikalıların Avrupa'ya göçü hızlanacak.

Sanayi devletleri büyüme uğruna, karbon salmayı hâlâ azaltmıyor ve önlem almaya yanaşmıyor! Türkiyede maalesef bu çarka katılmış durumda. Ama dünya bu koşullar altında, kuraklık, yangın ve sellerin artmasıyla karşı karşıya kalacak, hatta kalıyor bile...

Peki, karbon parçacıklarının salınması ya da bırakılmasında Türkiye ne durumunda? 1990 yılında 185 milyon ton karbon saldık. Bu, 2000'de 300, 2012'de 425 milyon tona ulaştı! Bu yükseliş tam bir felakete işaret ediyor!! Hâlâ daha Eskişehir'e kömüre dayalı enerji santrali kurmaya çalışıyorlar, kömür üretimini artırmak için Muğla/Akbelen ormanlarını yok ediyorlar!!

Türkiye ayrıca, Avrupa, Amerika ve Pasifik ülkeleri arasında da, en fazla gaz salan ülke durumunda. Yani diğer sanayi ülkelerinin yaptığı gibi, dünyayı batırmak için elimizden geleni yapıyoruz maalesef! Hatta bugün, iklim tartışmalarının odağındaki uslanmaz Çin'den bile, daha hızlı artış gösteriyoruz!

Türkiye'nin karbondioksit salımı artışındaki en büyük payı, enerji elde etmede kullanılan kömür ve doğalgaz

santrallerinden kaynaklanıyor! Ulaşımında kullandığımız araç ve uçakların saldığı parçacıklar ise 3,4 milyon ton artmış durumda!

En ilginç bilgi ise, demir-çelik ve çimento sektöründen geldi. Bu artışa, onların katkısının da büyük olduğu ortaya çıktı! Tabii burada asıl katkı inşaat sektöründen, yani TOKİ ve onlarca gökdeleni mantar gibi diken yüzlerce müteahhitte

Durumu özetleyecek olursak, atmosferdeki mevcut karbondioksit miktarı, her yıl yaklaşık 2 ppm artıyor! Halen milyonda 400 ppm olan karbondioksit seviyesi güvenli sınırın çok üstünde, eğer bu sayı milyonda 350 (ppm) parçacığa inmezse, iklim değişikliğinden kaynaklanan felaketler, önümüzdeki yıllarda daha da artacak..!

Yani orman yangınları ve seller giderek çoğalacak. Aslında bana kalırsa, beklenen önemli felaketleri yaşamaya başlamadık bile!

Her gün televizyonlarda, dünyanın ve ülkemizin bir yerinde yaşanan selleri, yangınları ve diğer afetleri görmeyi kanıksamadık mı sizce? Kanıksadık bile son günlerde. Sadece, filan kasabayı da sel almış diyoruz artık. Çünkü felaketlerin temelini atmaya başladık da ondan...

Zaten bilim ve teknoloji yerine, inşaatın, kirli enerjinin ve batının terk ettiği sanayilerin büyümesi için uğraşan bir ülkede ve bütün bunları umursamayan bir yönetimle birlikte yaşıyoruz! Sade vatandaşın iklim değişikliği ve doğal çevrenin bozulmaması için mücadele etmesi, ne yazık ki pek bir şeyi değiştirmiyor. Onun için, daha büyük felaketlerin bugünlerde atılan tohumlarının çok değil 5 ya da 10 yıl sonra boy verecek ürünlerini biçmeye hazırlanmalıyız!

Her ne kadar iktidarın “Gelişiyoruz, büyüyoruz, Avrupa bizi kıskanıyor” naraları sürekli ortalığı inletiyor ise de, gerçek hiç de öyle değil... Haberinizi olsun istedim...

İKİNCİ EL TAKAS & SATIŞ PAZARI

**Bu etkinliđin tüm
geliri eğitim desteği
fonuna aktarılacaktır.**

Yer: Çiğdemim Derneği Bahçesi

“Paylaşmak insana mutluluk verir”

*Katılımcılardan herhangi bir
ücret talep edilmeyecektir.

**3 EYLÜL
2023
PAZAR**

12.00-17.00

Tel: 2852047 - 0530 660 9583
Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMLİ ÇOCUKLARIN YAPITLARI

Arven Bülbül
Gökkuşığı Sitesi -
(8 yaşında)

(Suluboya)

***Bir araya gelmek bir başlangıçtır.
Bir arada olmak ilerlemedir.
Birlikte çalışmak başarıdır.***

Henry Ford

AÇIK HAVA SİNEMASI

-11 Temmuz Salı akşamından itibaren
her salı 20:30

-Çocuklar için çizgi film gösterimi 20:00

Can Yücel Parkı

**Gösterimler ücretsiz,
mısır-gazoz-çay
satışımız olacaktır**

Tel: 2852047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
www.cigdemim.org.tr

Avrupa Birliği tarafından
finanslanmaktadır

CUMHURİYETİMİZ 100 YAŞINDA

DÜNYA YARINLARI

BİRLİKTE

**MİNDERİNİ ve
KOMŞUNU
AL GEL!**

**Sağlam duvarlar sağlam komşu yaratır.
Robert Forst**

TEŞEKKÜRLER

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Bu yıl için 28 öğrenciye 9 ay boyunca aylık 750 TL destek vereceğiz.

Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

Kıtalararası Boğaziçi Yüzme Yarışmasına katılıp başarıyla yarışı tamamlayan D.Ecem Aksoy 'un çağrısına uyarak burs fonuna destek olan komşularımıza teşekkürler. 2023 yılı Ağustos ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan aşağıdaki komşularımıza teşekkür ediyoruz.
Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz

Pınar Aydın O'Dywer	6.750,00	Ecem İçin - Tülay Korkmaz	500,00	Ecem İçin - Gülcan Özkan	200,00
Ecem için - F.Sema Kendir	2.000,00	Ecem İçin - Faruk Dalbudak	300,00	Ecem İçin - Arda Doğanay	200,00
Ecem İçin-Sümbül Topçu	1.100,00	Ecem İçin - FATİH Satılmış	300,00	Ecem İçin - Zehra Zihnioğlu	200,00
Ecem için - Ferda BARIŞ	1.000,00	Tuncay Gökdoğan	300,00	Ecem İçin - Ayşe Aydın Günyüzü	200,00
Fulya Yılmaz	900,00	Cemal Keskin	250,00	Ecem İçin - Sinan Kayalığıl	150,00
Meliha Bilge	500,00	Ecem İçin - Gönül Öner	250,00	Keziban Ateş	150,00
Y.Ayşe Dirican	500,00	Ecem İçin - Nilgün Türker	250,00	Yurdağül Şahin	125,00
Emir Candaş Sevinç	500,00	Ecem İçin - Müjgan Korkmaz	250,00	F.Alev Akman	100,00
Ecem için - G.Bilge Sökmen	500,00	Ecem İçin - Gökçen Yıldız	250,00	Ertan Doğmuş	100,00
Ecem İçin - Filiz-Fatma Aksoy	500,00	Ayla Çelik	200,00	E.Ferhan Sabuncuoğlu	100,00
Ecem için - Namık-Özlem Aksoy	500,00	Zehra Kıracı	200,00	Ecem İçin - Feyyaz Özer	100,00
Ecem için - İzzet Topçuoğlu	500,00	Çağrı Acar	200,00		
Ecem için - Fatih-Nilüfer Aksoy	500,00	Ecem İçin - Muhtar Durmuş	200,00		

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Şirindere Sokak Köpekleri

Merhaba,

Üç yıldan uzun süredir Şirindere bölgesinde düzenli besleme ve Şirindere ile mahallemizin diğer bölgelerinde, belediyeler ve hayvanseverlerle kısırlaştırma çalışmaları yürütüyoruz. Bu çalışmaları da sizlerle paylaşıyoruz. (https://www.cigdemim.org.tr/?page_id=13579)

Ağustos ayı içerisinde Fen Lisesi bölgesinde uzun süredir sorunlu olan ve yakalanamayan bir dişi köpek, bölgedeki arkadaşlar tarafından, kafes kullanılarak yakalandı ve kısırlaştırıldı. Hasan Ali Yücel lisesi yolu ve ODTÜ ormanı haricinde kısırlaştırılmayan köpek kalmadı.

Gelen mama desteğinin çok azalması nedeniyle Şirindere köpeklerinin beslemesini 3 günde bir ancak yapabiliyoruz. Destek devam etmezse bu süre daha da uzayabilir. Bu durumda köpeklerin yiyecek bulmak amacıyla mahalle içlerine gelebileceğini lütfen göz önünde bulunduralım. Destek devam ettiği sürece biz de orada beslemeye devam edeceğiz.

Düzenli bağış yapan komşularımıza çok teşekkür ediyoruz ve desteğinizi bekliyoruz. Katkılarınızı aşağıdaki banka hesabına gönderebilir veya derneğimize makbuz karşılığında teslim edebilirsiniz. Ayrıca mama alıp getirerek veya kargoya vererek de destek olabilirsiniz. Bunların dışında kapınıza gelip destek isteyen olursa itibar etmeyin. Öyle bir bağış toplama yöntemimiz yoktur.

HESAP NUMARAMIZ : Çiğdem, Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şb. 4379 – 0161669 - IBAN : TR320006400000143790161669

NOT: Derneğimiz tarafından sadece Şirindere bölgesinde düzenli besleme yapılmaktadır. Bunun dışında mahalle içerisindeki diğer köpekler her bölgede bulunan hayvansever komşularımız tarafından beslenmektedir. Mama hesabımızın son durumu ve bağışçılarımızın listesi aşağıdadır. Az çok demeden katkı veren herkese teşekkür ediyoruz.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2023 YILI ÖZETİ					
Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Alınan mama paketi (15 kg)	Toplam Kısırlaştırılan Köpek Sayısı (2021-2022-2023)
31.08.2023	55.675,92	-49.729,07	5.946,85	239	251

1 - 31 AĞUSTOS 2023 TARİHLERİ ARASINDA MAMA DESTEĞİNDE BULUNAN AŞAĞIDAKİ KOMŞULARIMIZA TEŞEKKÜR EDİYORUZ

ARDA DOĞANAY	FATİH FETHİ AKSOY	ÖZLEM GÖÇMEN
ASUMAN GÜNAL TÜRKMENÖĞLU	FATMA ALEV AKMAN	SEMA TEKİN
AYDAN AKYILDIZ	FATMA SERAP ÇINAR	SERTAN PAMUKÇU
AYŞE DİLEK ŞİMŞEK	FULYA KESKİN	ŞEBNEM ÖZDEN
AYŞE GÜLAY TOKSÖZ	GÖKÇEN YILDIZ	ŞULE KÖKHAN
AYŞE TOPUZLU	GÜZİN TİMUR	TÜLİN DALKILIÇ
BİLGE SAY	İNCİ GOKMEN	ÜLKÜ OĞUZ
CANAN KARAOĞLU	MEHMET TOMANBAY	VEDİA ABAGUŞ
CİHAN ABİDİN İNANKUR	MELODİ PAK KARAÖZ	YUSUF KONMAZ
DİLEK YILDIZ	NATİKA GÜLSEN UYSAL	ZEHRA KIRAÇLI
EKREM AYDIN	NURAY ARI	ZELİHA HANDAN HAKTANIR
ELVAN ESKİ ÖZTÜREL	NURETTİN AKKAYA	ZUHAL YÜKSEL
EZGİ KIRAÇLI	ÖZLEM BAŞABAK	ZÜHRE ELİF ER

PARK KONSERLERİMİZ

PERŞEMBE AKŞAMLARI

20.30'DA

CAN YÜCEL PARKI

Tel: 2852047 - 0530 660 9583
Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
www.cigdemim.org.tr

Tel: (0312)2852047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
www.cigdemim.org.tr

 /cigdemimdernegi

 /cigdemimdernegi

 /cigdemimdernegi

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ
VARLIĞINI,
BAĞIMSIZ
TARAFSIZ
GÖNÜLLÜ
VE #BİRLİKTE
HAREKET ETMESİYLE
SAĞLAMAKTADIR

Turhan Demirbaş – Başak Sitesi

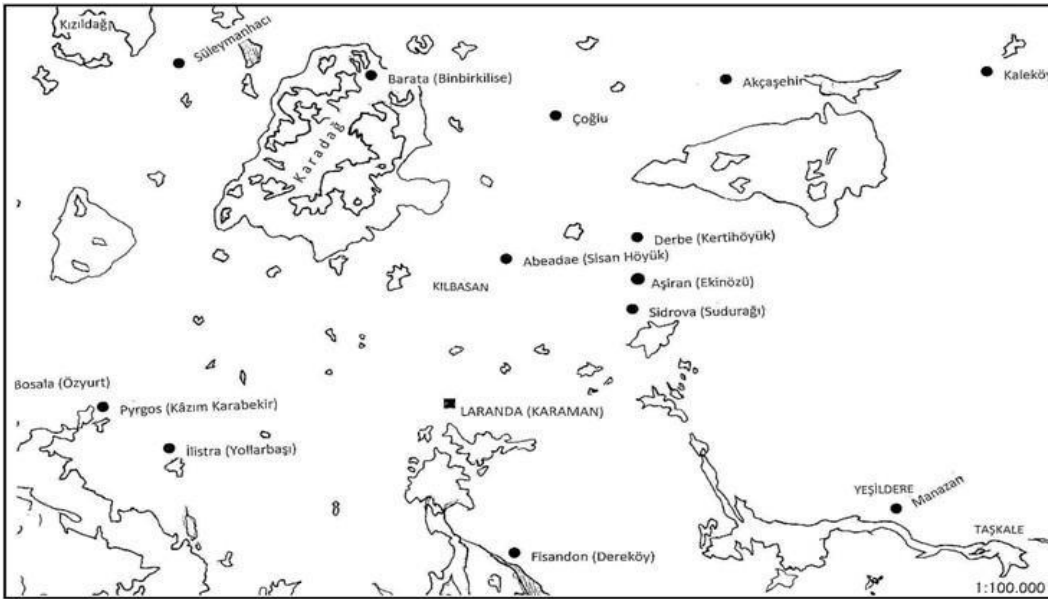
Larende diyarında yirminci yüzyıl başlarında taşımacılığı at arabaları yapardı. Arabacılar Köyü vardı, fakat çoğunluk Larende içine yerleşmişlerdi. Gerçi bir ayakları köydeydi, fakat Larende’de çok iş çıktığı için göç etmişlerdi. Bu arabacı takımı, zaten Anadolu’nun çeşitli yerlerinden taşımacılık için her yere dağılmışlardı.

Benim ailem de ondokuzuncu yıl ortalarında Kayseri’den gelmişlerdi. Larende onlar için hemşerilerinin çok olduğu bir yerd. Verimli topraklar, çok ürün verirdi. Sulak olan yerlerde her türlü sebze ve meyve yetiştirirdi. Yani taşımacılık işinde verim vardı, boş kalan yok gibiydi.

Osmanlı, Karaman Beyliği’ni yıkıp egemenliği altına aldıktan sonra Hristiyan olan halkın arasına Müslüman halkı Anadolu’nun çeşitli yerlerinden göç ettirmişti.

Benim adım Mestan, babadan kalma arabacılık yapıyorum. Larende’nin kenar bir mahallesi olan “Abbas” mahallesinde babamlarla birlikte oturuyoruz. Bahçemizde büyükbaş hayvan ahırlarımız var. Atlarımız bu ahırda kalmakta. Koyunlarımız tam sürü, tavuk kümesimiz de bahçenin bir tarafında, ektiğimiz ürünleri yememeleri için biraz uzak yere yaptık kümesleri. Bahçemizin kenarından küçük bir dere akar, Karadağ eteklerinden gelen bu su ile bahçeyi sularız. Dere kenarında kendiliğinden söğüt ağaçları yetişmiştir. Biz de babamla iki sıra kavak ektik. Büyüyünce kereste ihtiyacımızı karşılar. Bir kısmını da kışlık odun olarak kullanırız. Babam çok beceriklidir. Ağaçların dallarından odun kömürü yapar. Onları güzel bir şekilde sıralar, hava almaması için killi toprakla sıvar ve bir tarafından tutuşturup yavaş yanması sonucu kömür yapar. Sonra da kışın mangalda kullanıp evi ısıtırız.

Karamanoğlu Mehmet Bey’i, şehrini sizlere iyice anlatıp tanıtmam gerekir. Bu şehirde Türkçe dışında dil kullanılmazdı. 1480 yılında Osmanlı orduları Karamanoğlu Beyliğine savaş açmış ve talan etmiştir.

Larende ve çevresi, verimli ovaları ve geri kalan bölgesindeki hayvancılık üretimi ile Akdeniz ve İç Anadolu’yu birbirine bağlayan Gülek ve Sertavul geçitlerinin bulunduğu tarihî ticaret yollarının, geniş yerleşim alanlarının başkenti ve pazarı olmasına bağlı olarak Karamanoğulları döneminde çok büyümüşü. Öyle ki Karaman tarihçisi Şikârî, Fatih’in emriyle Gedik

Ahmet Paşa’nın ele geçirdiği sırada şehri anlatırken 117 mahalle, 4 büyük cami, 307 vakit mescidi, 29 hamam, 4 medrese, 7 hânkahı yıktığını yazar. Başka bir yerde ise Gedik Ahmet Paşa’nın Larende’yi Karamanoğlu Kasım Bey’in elinden alınca onun sarayı yerine bir hisar yaptırıp Karamanoğullarından kalma ne kadar büyük bina varsa yıktırıp malzemesini hisar inşa ettirirken kullandığını yazmaktadır. Yine Şikârî, şehir Osmanlılara geçince yapılanları bir bir anlatmıştır. Buna göre Gedik Ahmet Paşa, bir orduyla gelerek Larende’yi ateşe vermiş, şehri harap etmiştir. Bu sırada birçok güzel saray, köşk ile Sultan, Nizamşah, Kaşi, Hasan Basri ve Karaman camilerini yıkmıştır.

Bu anlattıklarımı babam fazla bilmezdi, geçim derdinden başka bir şey aklına gelmezdi. Babamın babası büyük atam Saim dedem anlatırdı. Bazılarını dedem yazmıştı. Ne kadar esnaf varsa onları da bilirdi. Dedem anlatmaya devam etti;

Şehrin en önemli mekânlarından bir diğeri de ticaret merkezleri olan pazar ve çarşılarıdır. Şehir sakinlerinin bulunduğu yerleşim alanları bu dinî ve ticarî binaların etrafında bulunmaktaydı. Karaman’da bu mekânsal

öğeler büyük ölçüde Karamanoğulları döneminden kalan yapılar ile devam etmiştir. Bu durumda da şehirde bulunan mahallelerden bazılarının ismi orada yapılan veya daha eskiden yapılmış olan faaliyetlerin adını almıştır. Bunlar arasında Şam Pazarı, Ibruklu, Köhne Pazar, Köhne Tahıl Pazarı, Kirişçi Baba ve Kadı dükkân isimleri dikkat çekmektedir. Bu dönemde Larende şehirde ticarete konu olan belli başlı ürünler tahıl, tuz, kumaş çeşitleri, pamuk, halı, incir, deri, su kapları, at, katır, kürek, koyun ve tulum peyniridir. Bu ürünlere dayalı üretim mekânları ise şehirde kapan, başhane, debbağhane, bozahane, yağhane, şemhane, bezirhane, boyahane gibi üretim alanlarıdır. Ayrıca kir bas, kav, meyve, üzüm, kovan ve bal mumu, kumaş üretimi de ekonomik hayatta önemli yer tutan ürün ve mallardır. Bunlardan başka şehirde; yaycı, boyacı, cebeci, kasap, yoğurtçu, helvacı, iplikçi, hallaç, neccar, kahvehane, derici, börekçi, dülgere, şerbetçi, keçeci, fırın, keski esnafı vardı. Larende’de hammadde üretim sahaları genellikle şehir dışında yer alırken, sanayi ve hizmet üretim sahaları şehrin çarşısı durumundaki mahallelerdedir. Şehir merkezindeki ticaret ve zanaat yerleri, Eski Bezzazistan, Eski Tahıl Pazarı, Ulu Zaviye, Kadı Dükkânı, Fenari, Kirişçi Baba ve Şam Bazarı’dır. Yani şehrin ticari faaliyetin en yoğun olduğu en önemli alanlar Şam ve Konya kapıları güzergâhlarıdır.

Larende, Osmanlı idari teşkilatında merkezi Konya olan Karaman eyaletinin Larende livasının merkezi olmuştur. Saim dedemin Mikail adında arkadaşı varmış. Çok önceki zamanlarda Selçuklu devleti ve Karamanlılar Beyliği öncesi buraya ve civar yerlere yerleşen Türkler, Bizans etkisiyle Ortodoks Hristiyan olmuşlar. Onlar da Türk oldukları için hiç sıkıntı çekmeden yaşamışlar. Mahallemizde kiliseleri vardı. Pazar günleri giderlerdi. Kiliseden çıkan arkadaşlarımızla oynardık diye bahsetti dedem.

Saim dedem, büyük ağabeyim Aslan’a Karadağ hakkında bilgiler de söylemiş. Ben küçükken anlatırlardı. Karaman’a 50 km uzaklıktaki Karadağ’ın kuzeyinde yer alan Madenşehir, Yukarıören ve Değle kalıntıları sahası, Binbir Kilise olarak adlandırılmaktadır. Karadağ’ın kuzey eteklerindeki harabelere verilen Binbir Kilise adıyla kastedilen kilise sayısı değil, kiliselerin çokluğudur.

Binbir Kilise’deki çok sayıda dinî yapının önemli bir bölümünü de mezarlar oluşturmaktadır. Burada tespit edilen beş mezar türü içerisinde en yaygın olanlar, kaya oygu mezarları ile taşınabilir lahitlerdir. Buna karşılık anıt mezar ve kaya ostoteki de (küçük boyutlu mezar) birer örnek ile temsil edilmektedir. Bu değişik yapıdaki mezar türleri, Binbir Kilise ölü gömme geleneklerinin çeşitliliğine işaret etmektedir. Yükseltisi daha az olan ve daha düz bir sahada bulunan Madenşehir mezarları taşınabilir lahitlerden oluşmaktadır. Yerli üslupla yapılmış Madenşehir lahit gövdeleri üzerindeki aslan ve hayat ağacı motifleri, Mezopotamya ve M.Ö. II. Bin ile Demir Çağı Anadolu kültür izlerini taşımaları yönünden, kültürel bir devamlılığa da işaret etmektedirler. Kaya oygu mezar türünün arazinin yapısına bağlı olarak daha çok Değle’de yoğunlaştığı görülmektedir. Zira buralarda uygun kaya yüzeyleri daha fazladır. Ana kayaya oyulmuş bu mezarların tekne kısımları büyük ölçüde sağlamdır. Ancak çevrede nadiren kapağa rastlanmakta olup, başka yerlere taşınmış olmalıdır. Genellikle sade olan bu yapılar içerisinde bölgenin ekonomik faaliyetleri konusunda fikir verebilecek çiftçi betimlemeli bir türe de rastlanmıştır.

Saim dedem askerliğini 1914 yılında Adana’da yapmış, Kilikya bölgesindeki Ermeni ayaklanmalarında yaralanmış. Zaten yaşı da büyükmüş erken terhis etmişler. O da Ladende’ye evine dönmüş. Fakat dedem Fransızların işgalini görmemiş. Ermeni çetelerin Doğu Toroslarda sürekli yol kestiklerini anlatırdı.

Saim dedemi en çok üzen olay 1926 yılında Hristiyan olan Türklerin mübadele edilmesidir. Bunu her zaman içinde bir sıkıntı olarak anlatırdı. Devlet yönetiminin nasıl bir yanlış yaptığını söylerdi. Bu Hristiyan Türkler Yunanistan’a vardıklarında çok zorluk çekmişler, bir kelime Rumca bilmiyorlar, onları Yunanistan’ın Batı tarafındaki adalara yerleştirmişler. Dönmek istemişler fakat izin verilmemiş. Zaten o yıllarda Atatürk “Bu yaptığımız büyük bir yanlış oldu.” diye bir itirafta bulunmuş. Belki de yerel yöneticilerin baskısı ile gönderilmiş olmalılar. Dedem belediye başkanına ve muhtara gitmiş ama sonuç elde edememiş.

Babama bir arkadaşı “Ankara’dan üniversite hocaları gelecek, onları atla Karadağ’ı gezdireceğiz. Bu işi ancak sen yaparsın” diye söylemiş, iyi de para vereceklerini söylemiş. Babam da arkadaşının hatırını kırmamış işi kabul etmiş. Babam Karadağ’a çok defa mal ve yük almaya gittiği için oradaki harabeleri ve köyleri biliyordu.

Karaman’a misafir geldiği tarih 1965, ben o zaman 18 yaşındayım. Babam benim atları da istedi. Bana da sebze bahçesini sulamamı tembihledi. Bu Karadağ gezisinin tahmini bir hafta süreceğini söyledi. Babam kılavuz olarak gitti. Sonradan nasıl geçtiğini sorunca yorucu oldu deyip lafı uzatmak istemedi.

Fakat babamın değiştiğinin farkına vardık. Hocalarla muhabbet ettikçe görgüsü artmıştı. Bize mi öyle geldi bilemiyorum. Hocalardan bazı yeni şeyler öğrendiğini sanıyorum. Babam şöyle anlatmış; Semavi Hoca adındaki genç bir asistan gelmeden birçok kitap okumuş.

Araştırmalarını akademik ciddi belge ve bilgilerle yapmış ve birçok önemli eser kazandıran Semavi Hoca’dan tarihe, özellikle Karaman’la ilgili tarihe ışık tutacak bazı bilgiler:

-Yunus Emre Karamanlıdır, Karamanlılar sahip çıkmalıdır.

-Alahan Manastırındaki mezhep asla Katolik değildir, Ortodoks’tur.

-İmaret camiinizin eşsiz çinili mihrabını İstanbul’dan geri getirin, taş yerinde ağırdır.

2012 yılında bir sempozyum için Karaman’a gelen ve 57 yıl sonra Karadağ Binbir Kilise kalıntılarını gezen Prof. Dr. Semavi Eyice Karaman’ın Türkiye’deki sanat merkezlerinden birisi olduğunu belirterek, “Yani nasıl Erzurum, Konya, Edirne, İstanbul bir sanat şehriyse Karaman’ın da çeşitli medeniyetlerin hatıralarıyla dolu bir merkez olduğu aşîkârdır. Fakat bu yönü pek fazla tanıtılmamıştır. Eserlerin bir kısmı ihmale uğramıştır. Bu bölgede Bizans sanatı üzerine araştırmalar yaptım. Dünyanın her yerinde Karaman izlerini bulmak mümkün” dedi. Eyice, “Yunus Emre’nin Karamanlı olduğunu bütün dünyaya haykırmalısınız. Çünkü o burada doğup büyümüş ve ölmüştür” şeklinde konuştu.

Rıza Duru’nun Karadağ’ın Gizemli Konuğu kitabından kısa bilgiler vermek isterim. 2013 yılında beni Karaman’da misafir etmişti. O gün Karaman hakkında çok bilgi vermiş her tarafı gezdirmişti.

1900’lü yılların Karaman’ı ile ilgili çok değerli bilgilere ulaşıyoruz. Benim için gizemli bir dağ olan ve yılda birkaç kere gittiğim, üzerinde hısımlarımın yaşadığı Karadağ’ın havasını gizemli bir kadının 95 yıl önce yazdığı mektuplardan yeniden soluyoruz.

Gerçekten gizemli bir kadın Gertrude Bell. Soylu, zengin bir aileden geliyor. Oxford Üniversitesinden mezun ilk kadın arkeolog. Sıkı bir gezgin, Avrupa ve Ortadoğu ülkelerini defalarca geziyor. Dünya turu yapıyor. İngiliz hükümeti hesabına aktif görevler yapıyor. Ortadoğu’daki sınırların belirleyicisi durumundadır. Araplar ona “Çölün Kızı”, “Irak’ın Taçsız Kraliçesi” diyorlar.

Gertrude Bell 1905 ve 1907 yıllarında Karadağ’da kazılar yapıyor. Bazen çalıştırdığı işçi sayısı elliye buluyor. Nerelerde nasıl kazı yaptığını, işçilerle sorunlarını anlatıyor. Karadağ’da onbeş ailenin yaşadığını yazıyor ama bu ailelerin nasıl yaşadıklarından hiç söz etmiyor. Belli ki hiç ilişki kurmamış o insanlarla. Kazı sonucundan da bilgi vermez. Ne buldu, bulduklarını ne yaptı?

Gertrude Bell şehrimize geldiğinde Türklerin ve Rumların birlikte yaşadıkları Sille’ye götürürler. Ona göre Sille bir Rum köyüdür. Mektubundaki ifade şöyle: “Buraya gelişimin ikinci günü beni, Konya’dan bir saatlik bir uzaklıkta olan ve tepeler arasında bulunan bir Yunan köyüne götürdü... Köy halı dokuyan ve belli ki halı dokuyarak geçimini sağlayan insanlardan oluşan bir köydü ve çevreye bakmamızı tamamladıktan sonra Loytved ve ben çok şirin bir Rum ailesini görmeye gittik.”

Kitabın son bölümünde o yıllarla ilgili Gertrude Bell’in çektiği fotoğraflar var. Yeni baskılarda düzeltilmesi umuduyla küçük bir ayrıntıya dikkat çekmek istiyorum. 154. sayfadaki ilk fotoğraf Konya Meram değil Sille olacak. Altaki fotoğraf ise Aya Elena Kilisesi. 155. sayfadaki fotoğraf ise Meram’ın o yıllardaki bir görüntüsü. Kültür dünyamıza bu güzel eseri kazandırdığı için Rıza Duru’ya teşekkür ediyorum.

Kaynaklar;

<https://www.memleket.com.tr/karadagin-gizemli-konuğu-gertrude-bell-65923h.htm>

[Karaman-Binbir Kilise Mezarlar.pdf](#)

Karaman gündemi sempozyum bildirileri

Karaman’ın Gizemli Konuğu Gertrude Bell (Kitap) Rıza Duru

TENİS

ÖĞRENİYORUM

ÜCRETSİZ

PAZARTESİ-CARŞAMBA

18.00-19.00

CAN YÜCEL PARKI

WWW.CIGDEMIM.ORG.TR

0312 285 20 47

CEVDET MUTLUER YÖNETİMİNDE
YAPILACAK ÇALIŞMALARA KATILMAK
İÇİN DERNEĞE KAYIT YAPTIRABİLİRSİNİZ

ATIK İLAÇLAR DOĞAYI KİRLETMESİN

ATIK İLAÇ

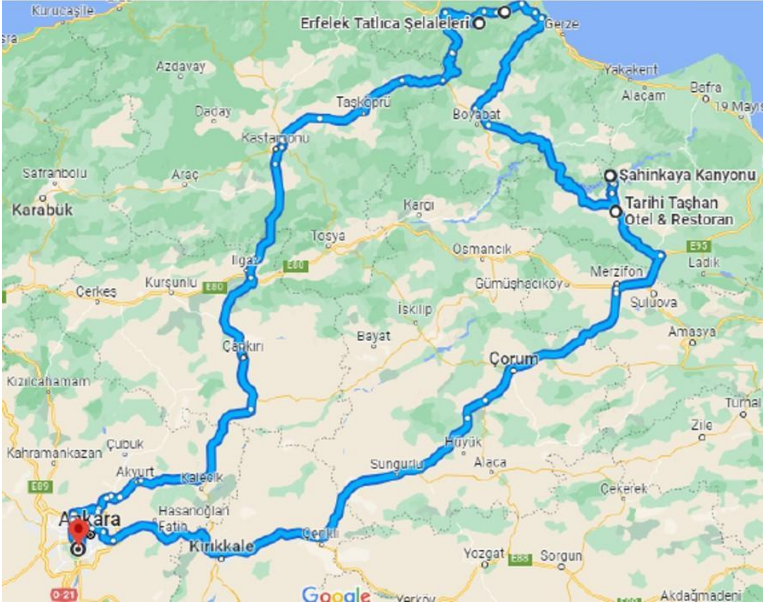
ÇÖPE DEĞİL

ÇEVRECİ ECZANEYE

Artık ihtiyacınız olmayan veya son kullanım tarihi geçmiş ilaçlarınızı çöpe atmayıp
aşağıdaki eczaneye teslim edebilirsiniz.

YENİ GÖKKUŞAĞI ECZANESİ – Atrium İş Merkezi

Fatih Fethi Aksoy- Esenkent Sitesi

da daha keyifli geçiyor.

İşte böyle bir grupta gece 01.00'de başlayan turumuz ertesi gece 01.30 gibi tamamlandı. 24 saati biraz aşan bir süre birlikte olduk bu gezimizde.

Derneğimiz önünde otobüs beklerken başladı tanışmalar ve sohbetler. Otobüs, derneğin önüne yanaşır yanaşmaz koltuklara yerleştik ve hareket saatinden 3 dakika önce motor dedik. Zaten buradan belli olmuştu gezinin güzel geçeceği. Pozitif enerjiyi birbirimize aktardık. Acente sorumlusu ve rehberimiz Gökhan Bey'in programı anlatması, çay-kahve ve kek ikramıyla ilk hedefimiz Vezirköprü'ye doğru yol almaya başladık. Gece yolculuğu ve ertesi güne enerji toplamak için hafif müzik eşliğinde istirahat ederek mola noktamıza ulaştık. Sungurlu çıkışında eski adı Mavi Ocak (ki herkes hala bu ismi biliyor) tesislerinde verdiğimiz yarım saatlik molanın ardından yola devam ettik. Sabahın ilk saatlerinde bir Petrol Ofisi tesisinde bir mola daha vererek Vezirköprü'ye ulaştık. 17. yüzyıl yapımı Tarihi Taşhan Otel'de kahvaltımızı yaptık.

Yörenin bereketli Kızılırmak havzası ve zengin yerel su ağları ile örülü olması, çağlar boyunca insan yerleşimi için uygun bir zemin oluşturmuş. Vezirköprü'nün tarihi Hititlere (M.Ö. 2000 - M.Ö. 700) kadar uzanıyor. İlk şehir Hititler tarafından

şimdiki ilçe merkezinin 2,5 km. kadar uzağına kurulmuş. MÖ 1200 yıllarında bu yöre Frigya hakimiyeti ve Paflagonya idaresine girmiş daha sonra Büyük İskender tarafından ele geçirilmiş. Frigyalıların akınları ile yıkılan şehri ikinci kez Bizanslılar kurmuş. O zamandaki adı Fezimon yahut Teakliodopolis. İlçede Bizanslılar döneminden kalma sütun ve sütun başlıkları bulunmuş. O dönemde çevredeki en zengin kent olduğu bugün görülen büyük bina harabelerinden anlaşılmaktadır. Selçukluların Bizanslılarla yaptığı savaşlarda Vezirköprü tekrar harabeye dönmüştür. Daha sonra Danişmentlilerin eline geçen ilçe, Haçlı seferleri nedeniyle inşa edilememiştir. Ancak Sultan Mesut 1160 yılında kasabayı Gadegara adıyla üçüncü kez yeniden kurmuştur. Vezirköprü 1695 yıllarındaki Celali isyanları sırasında sık sık baskına uğramış ve kasaba yağmalanıp yıkılmıştır. Bu nedenle insanlar kalelere sığınma ihtiyacı duymuş Taşkale ve Toprakkale olmak üzere iki kale

yapılmıştır. Şimdi bu kale yıkıntıları üzerinde kurulan mahalleler aynı adlarla anılmaktadır. Celali isyanlarından sonra Köprülü Mehmet Paşa ilçedeki yıkılmış yapıları tamir ettiriyor ve ayrıca yeni eserler de yaptırıyor. İskelet olarak bugünkü durumu o zamandan kalmadır. Vezirköprü 1925 yılına kadar Amasya'ya bağlı bir ilçe iken 1925 yılında Samsun iline bağlanmıştır.

Taşhan, ilçe merkezinde, Orta Camii mahallesinde, iki katlı dolgu taş malzemeden yapılmış, kitabesi olmayan bir yapı. 2014 yılında çıkan bir yangında bir kısmı zarar gören yapı, Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından yapılan esaslı bir restorasyonla üst katında 25 odada 35 yatak kapasiteli Butik Otel konsepti ile hizmet vermeye başlamıştır. Bu tarihi binada yaptığımız kahvaltı sonrası Şahinkaya Kanyonu Tabiat Parkına hareket ediyoruz. 2015 yılında Tabiat parkı ilan edilmiş ülkemizin ikinci büyük su kanyonu unvanına sahip bu sarp kayalıklı kanyonda hemen bizi bekleyen tekneimizdeki yerlerimizi aldık. 1500 metre uzunluktaki kanyonun yer yer 300 metreye varan yüksekliği Samsun'un en önemli turizm alanlarından olup doğa sporları için de ideal imkânlar sunuyor.

Şahinkaya Kanyonu Samsun ilinin Vezirköprü ilçesine bağlı. İlçe merkezine 17 km mesafede olan kanyon Samsun'a 125 km uzaklıkta. Altinkaya Barajı üzerinde, Türkiye'nin en büyük ikinci kanyonu olan Şahinkaya

Kanyonu 2012 yılında turizm bölgesi ve 2015 yılında tabiat parkı olarak kabul edilmiş.

Şahinkaya Kanyonu Kızılırmak üzerinde yer alan Altinkaya Baraj Gölü'nü ikiye ayırıyor. Kanyonun derinliği 450 m ve uzunluğu ise 3250 m'dir. Kanyonun bitki örtüsü kızılçam ve meşe. Bunların yanı sıra kanyonda zeytin, yabani nar, ardıç, menengiç, sandal, süpürge çalısı ve akçakesme ağaçları da bulunuyormuş. Tabiat parkı hayvan çeşitliliği açısından da oldukça zengin. Parkta bulunan hayvan türleri arasında sülün, üveyik, porsuk, kurt, karaca, tilki, şahin, su samuru, sincap, saka, kaya kartalı ve yaban kedisi olduğunu tekne kaptanımız Süleyman'dan

öğreniyoruz. Şahinkaya Kanyonu Tabiat Parkı'ndaki doğal güzellikleri ve hayvan türlerini görmek için her yıl binlerce turist tarafından ziyaret ediliyor. Hem Kızılırmak'ın hem de baraj suyunun akıntısından dolayı yüzmenin çok tehlikeli olduğunu anlatan kaptanımız her yıl 3-4 boğulma vakasının yaşandığını da üzümlere anlatıyor.

Kanyonun güzelliklerini yöreye özgü semaverde kaptanımız tarafından demlenmiş çaylarımızı yudumlayarak ve bol bol fotoğraf çekerek izledik. Bir buçuk saate yaklaşan tekne gezimizin ardında kıyıda da bir süre serbest zaman verip rotamızı Erfelek'e çeviriyoruz.

Tekne turumuzun ardından aracımıza binerek Erfelek'e doğru hareket ediyoruz. 3,5 saatlik bir yolculuk sonrası Erfelek'e ulaşmamız ile birlikte ilk durak noktamız öğle yemeği için restoranımız oldu. Şelalelere gitmeden merkezde yemeğimizi yiyoruz. Her zaman olduğu gibi menümüz yöresel yemeklerden oluşuyor. Erfelek tarhanası, yöresel mantı (cevizli ve peynirli), salata, turşu kavurması, erik suyu ve kadayıf ikramlarından oluşan güzel bir öğle yemeğini afiyetle yedikten sonra 1997 yılında Erfelek Barajı'nın yol yapım çalışmaları sırasında tesadüfen keşfedilmiş ve turizme kazandırılmış doğa harikası Tatlıca Takım Şelalelerine hareket ediyoruz. Bu arada şelalede suya girmek isteyen misafirlerimiz kıyafetlerini değiştirdikten sonra, hazır bir şekilde yola çıkıyoruz. Şelaleye giderken yöresel rehberimiz Selman bize bölgeyle ilgili bilgiler verdi.

Eskiden halk arasında Cumayanı olarak bilinen ilçe merkezinin kuruluşu 1750'li yıllara dayanıyor. 1876'da fahri bucaklık verilmesiyle ismi Karasu olarak değişmiş. Karasu bucağı 1911 yılında resmi bucak merkezi olarak teşkilatlanmış, 01.04.1960 tarihinde ise ilçe statüsüne kavuşmuştur. Yeni teşkilatlanan ilçenin ismi ise etrafındaki Erfelek ormanlarından esinlenerek Erfelek olmuştur. Erfelek il merkezine 28 km. uzaklıkta küçük ve şirin bir ilçe merkezi.

Şelaleler 1997 yılında Erfelek Barajı'nın yol yapım çalışmaları sırasında tesadüfen keşfedilmiş ve turizme kazandırılmıştır. Tesadüfen bulunan bu takım şelaleleri Sinop'un en önemli turizm kaynağı. Dünyada eşi benzeri zor bulunan bu doğal güzellik irili ufaklı 28 tane şelaleden oluşmakta. Merdiven şeklinde olan yürüyüş parkurunu takip ederek en son şelaleye kadar varabilirsiniz denilse de ancak 11 şelaleyi görmeyi başardık. Önceki yıllara nazaran su seviyesinde oldukça azalma var ve su tarafından yürüyüş kısmı oldukça bakımsız durumda.

Bazı komşularımız ilk şelalenin orada kalıp doğanın tadını çıkarırken bir kısmımız Değirmen'e kadar çıkıp orada vakit geçirdik. Bir iki misafirimiz de onbirinci şelaleye kadar çıkabildi. Suyu girmeyi başarabilen ise sadece ben oldum. Su gerçekten çok soğuk. Değil girmek, ayak sokmak bile cesaret istiyor.

Serbest zamanın ardından 18.00'de geri dönüşe başlayıp verdiğimiz bir molanın ardından gece 01.30 sularında mahallemize geldik.

Bir geziyi daha noktalarken komşularımızın yüzlerindeki mutluluk tüm yorgunluğumuzu unutturdu.

ÇİĞDEMİM FOTOĞRAF TOPLULUĞU

2011 yılında dernek bünyesinde çalışmalar başlayan topluluğumuz her yaştan fotoğraf meraklılarına

- * Temel Fotoğraf Kursu
- * Atölye çalışmaları
- * Fotoğraf çekim gezileri
- * Fotoğraf gösterileri

düzenlemektedir

HAYDİ KOMŞUNLA FOTOĞRAF ÇEKMEYE

www.cigdemim.org.tr

+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83

ÇİĞDEMİM

MAHALLE BOSTANI

"Kent merkezinde de bostan olurmuş!"

AMACIMIZ:

Kentin merkezinde, çeperlerinde, sokak aralarında bahçe tarımı yapılabileceğini; her yaştan katılımcının deneyimler yapıp; tohum, fide ve ürün paylaşımında bulunacağı bir alan yaratmaktır.

ÜRETTİKLERİMİZ

Her türden yaz sebzesi, faydalı bitkiler ve meyveler gibi...

TÜRETTİKLERİMİZ

Sebze ve çiçek tohumları, reçeller, kurutulmuş faydalı otlar, meyve sirkeleri gibi...

EĞİTİMLERİMİZ ETKİNLİKLERİMİZ

Çocuklara, genç ve erişkinlere yönelik: tohum, toprak bitki, bahçe bakımı, kompost yapmak, toprak onarmak gibi konularda bilgilendirmek.

2012'den
bugüne...

Tel: (0312) 285 2047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A

Çankaya-Ankara

www.cigdemim.org.tr

EDEBİYAT TOPLULUĞUMUZ YENİ DÖNEM KİTAPLARINI BELİRLEDİ

Değerli Komşularımız,

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğunun faaliyetleri kapsamında, 2023-2024 döneminde sunumu yapılacak kitapların listesi aşağıdadır. Yeni sezona ilk olarak Ekim 2023 ayında, Kemal Tahir'in KURT KANUNU isimli eserinin sunumu ile başlamayı planlıyoruz.

Siz değerli komşularımızın katılımı ile yine birbirinden güzel söyleşiler gerçekleştireceğimizi umuyor; hepinize bol okumalı güzel bir yaz tatili diliyoruz.

Kemal Tahir	KURT KANUNU
Halide Edip Adıvar	ATEŞTEN GÖMLEK
Erendiz Atasü	KADINLAR DA VARDIR
Selim İleri	HER GECE BODRUM
Selim İleri	MAVİ KANATLARINLA YALNIZ BENİM OLSAYDIN
Gabriel Garcia Marquez	KIRMIZI PAZARTESİ
Gabriel Garcia Marquez	ALBAYA MEKTUP YOK
Ahmet Ümit	BİR AŞK MASALI
Şükran Yiğit	BURASI RADYO ŞARAMPOL
Cemil Kavukçu	DÖRT DUVAR BEŞ PENCERE

Kitapların büyük kısmı Çiğdemim Oğuz Tansel Semt Kütüphanemizde bulunmaktadır. Yaz tatili boyunca alıp okuyabilirsiniz. Tüm komşularımızın okuyabilmesi için kitapları kısa süre içinde okuyup kütüphaneye iade ederseniz seviniriz.

Kütüphanemizde bulunan 30 binin üzerindeki kitaptan ücretsiz faydalanabilirsiniz.

Dernek bünyesinde, edebi sohbetler yapmak isteyen edebiyat severler için kültürel bir ortam yaratmak, şiir ve edebiyat dünyasını tanıtmak ayrıca oluşturulan kültürel ortamda mahalle sakinlerinin bir araya gelmesini sağlayarak Dernek-Üye ve komşuluk ilişkilerini güçlendirmek amacıyla kurulan ve çalışmalarına devam eden Edebiyat Topluluğumuza katılmak isterseniz lütfen bize iletişim bilgilerini ulaştırın.

"İnsan yaşadığı yere benzer
O yerin suyuna, o yerin toprağına benzer
Suyunda yüzen balığa
Toprağını iten çiçeğe
Dağlarının tepelerinin dumanlı eğimine ... " diye devam eder
Edip Cansever....

Sanıyorum anılarımızın en güzel eşlikçilerinden biri de fotoğraflarımızdır. Anahtarı bizde olan bir sandık gibidirler; istediğimiz zaman geçmişe gidebildiğimiz, hep ve hep bizim olan hatıralarımızla orada kaldığımız, kimi zaman tatlı bir gülümseme kimi zaman gözyaşlarımızın ortakçısıdır fotoğraflar.

Öyle ya da böyle sandığımızda biriktirdiğimiz anılardan yola çıkarak, mahallemizin de bir fotoğraf sandığı olsun istedim. Bu sebeple, mahalle derneğinin fotoğraf kulübüne proje olarak fotoğraf sandığı önerisinde bulundum.

Sizler de bu projeye katkıda bulunmak isterseniz, bir zarfın içine fotoğraflarınızı, iletişim bilgilerinizi ve isterseniz fotoğrafınızın hikayesini yazıp fotoğraf kutusuna bırakabilirsiniz.

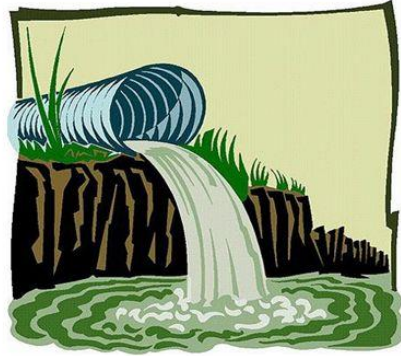
Teşekkür ederim...

Not: Sandık fotoğraflarının konusu istediğiniz bir fotoğraf olabilir. Fotoğraf kutusu mahalle derneğinde olacaktır.

Bitkisel atık yağların zararları:

Bitkisel atık yağları, lavabolara döktüğümüz zaman,

Atık yağlar, evsel atık su kirliliğinin %25'ini oluşturur.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

ANTİK MİSİR – NİL NEHRİ – İSKENDERİYE TURU

8-16 EKİM 2023

NİL NEHRİNDE 5* DELUXE GEMİDE KONAKLAMA, 5* DELUXE OTELDE KONAKLAMA
THY İLE ANKARA – GİDİŞ DÖNÜŞ UÇAK BİLETLERİ, TÜM SABAH, ÖĞLE, AKŞAM
YEMEKLERİ, MÜZE GİRİŞLERİ, EKSTRA TURLAR, BAHŞIŞLAR, YURT DIŞI ÇIKIŞ HARCİ,
OTEL VERGİLERİ VE TRANSFERLER DAHİL.
YEŞİL PASAPORTU OLMAYANLAR GİRİŞTE 30 USD VİZE ÜCRETİ ÖDEYECEKTİR.

NERELERİ GÖRECEĞİZ

- LUXOR VE KARNAK TAPINAKLARI,
- HATŞEPSUT TAPINAĞI,
- DEV MEMNON HEYKELLERİ İLE KRALLAR VADİSİ
- EDFU TAPINAĞI
- KOM OMBO TAPINAĞI
- ABU SİMMEL TAPINAĞI
- ASSUAN BARAJI, PHILAE /İSİS) TAPINAĞI, NUBİAN
KÖYÜ
- FELLUCA'LARLA GEZİNTİ
- GİZA PİRAMİTLERİ (KEOPS, KEFREN VE MİKERİNO) VE
GİZA SFENKSİ
- SAKKARA PİRAMİTLERİ – MEMFİS
- KAHİRE MÜZESİ VE ÖZEL MUMYALAR SALONU GİRİŞİ
- KAHİRE KALESİ, MEHMET ALİ PAŞA CAMİ VE HAN EL-
HALİLİ ÇARŞISI
- MİSİRİN DENİZ KIZI İSKENDERİYE (İSKENDERİYE
KÜTÜPHANESİ, DENİZ FENERİ, KAYITBAY KALESİ VE
MONTAZA SARAYI)
- KIZILDENİZ'İN EŞSİZ MANZARASI VE KUMSALLARIYLA
ÖNE ÇIKAN MİSİR'İN VENEDİK'İ HURGADA

KONAKLAMA

- 3 GECE KAHİRE
- 4 GECE GEMİ
- 1 GECE HURGADA

1.900 USD 8 GECE
9 GÜN

ÇİFT KİŞİLİK ODADA KİŞİ BAŞI: 1.900 USD
(TEK KİŞİLİK ODA FARKI +450 USD)

WWW.CIGDEMİM.ORG.TR

KAYIT İÇİN

+90 312 2852047

@ÇİĞDEMİMDERNEĞİ

DERNEK@CIGDEMİM.ORG.TR

Nil Nehrinde 5* deluxe Gemide Konaklama ,

5* deluxe Otelde Konaklama

THY ile Ankara – Gidiş Dönüş Uçak Biletleri Dahil

Tüm Sabah, Öğle ,Akşam Yemekleri , Müze Girişleri ve Ekstra Turlar Dahil

ÇİFT KİŞİLİK ODADA KİŞİ BAŞI: 1.900 USD

(TEK KİŞİLİK ODA FARKI +450 USD)

Mısır vizesi (yeşil pasaporta vize uygulanmamakta, diğer pasaport sahipleri için 30 USD karşılığı kapıda vize uygulanmaktadır. Kişisel harcamalar, Yemeklerde alınacak alkollü ve alkolsüz tüm içecekler

PROGRAM

01. GÜN 08 EKİM 2023 ANKARA - İSTANBUL- İSKENDERİYE – KAHİRE

Esenboğa Havalimanında saat 01:00'da buluşma. Türk havayolları tarifeli seferi ile saat 03:10'da İstanbul'a hareket. Saat 04:25'de İstanbul'a varış. Yapılacak aktarma sonrasında İstanbul'dan 06:50'de İskenderiye hareket ve yerel saat ile sabah 09:00 İskenderiye varış.

İskenderiye varışımızı takiben İskenderiye turu bu turumuzda tarihteki İskenderiye Feneri'nin yerine inşa edilmiş olan Memluktardan kalma Kayet Bay Kalesini, son Mısır kralı Faruk'un Montaza Sarayı'nı, meşhur İskenderiye kütüphanesinin yerine inşa edilen yeni kütüphaneyi, şehir sahil şeridini ve şehrin turistik noktalarını ziyaret edeceğiz. Öğle yemeğimizin ardından İskenderiye'de alışveriş ve çevreyi tanımanız için serbest saatler. Ardından Kahire'ye hareket. Akşam yemeği ve Geceleme otelimizde...

02. GÜN 09 EKİM 2023 KAHİRE

Sabah Kahvaltımızın ardından Giza bölgesine hareket ediyor ve antik dünyanın yedi harikasından ayakta kalan tek yapıyı Keops Piramidi'ni, Kefren ve Mikerinos Piramitleri'ni ve Firavun Kefren'in yüzünü taşıyan ve onun mezarını korumak için inşa edilmiş olan Sfenks'i görüyoruz. Öğle yemeğinden sonra Sakkaraya hareket ediyoruz. Sakkaraya piramitleri - Memfis Turumuza Başlıyoruz Memphis'i yöneten kralların son dinlenme yeri ve Mısır'ın en büyük kral mezarlığıdır. Mimar Imhotep tarafından Kral Coser için İ.Ö. 2670 yılında üstüste altı sıra taş dizilerek inşa edilen 60m. yüksekliğindeki Basamaklı Piramit bölgeye hakimdir. Teti Piramidi yakınlarındaki Kagemmi ve Mereruka Mezarlarında görülen soyluların avlanması, festival ve balık tutma resimleri etkileyicidir. Sakkar'a'nın güneydoğusunda yer alan Memphis 6. sülale başa geçene kadar Mısır'ın başkenti olmuştur. Tur sonrası otelimize dönüş akşam yemeği ve geceleme otelimizde...

03. GÜN 10 EKİM 2023 KAHİRE

Görülecek yerler arasında Selahattin Kalesi ve Osmanlı döneminden kalma Mehmet Ali Paşa Camii'ni görüp. ardından, Kahire'nin meşhur el işi pazarı Hanel Halili gidiyoruz. Küçük süslemeli dükkanlarda antika ve süs eşyalarından, ahşap oymalarına, halıya ve ev gereçlerine kadar her şeyin satıldığı bu pazarda alışveriş yapmanın Mısır'ın bütün ziyaretçileri için vazgeçilmez olduğunu hatırlayarak alışveriş için serbest zaman. Öğle yemeğimizi ardından Kahire Müzesi ve Museum of Civilization gezisi Akşam yemeği ve geceleme otelimizde...

04 GÜN 11 EKİM 2023 KAHİRE-ASWAN-(ABU SİMBEL)

Sabah kahvaltımızın ardından Kahire Havalimanına transfer. Mısır Havayollarının MS 0245 sayılı sefer sayılı uçağı ile saat 04:45'de Aswan'a hareket ve yerel saat ile 06:00'da Aswan'a varışımızı takiben özel otobüsümüz eşliğinde ABU SİMBEL TURU . Abu Simbel'e hareket. Varışımızı takiben 2.Ramses'in eşi Nefertari için yaptırmış olduğu ve baraj suları altında kalmaması için UNECSO tarafından binlerce parça taşın tek tek taşındığı Abu Simbel'deki iki tapınağına ziyaretimiz sonunda özel otobüsümüzle Nil nehri üzerinde seyahat edeceğimiz gemiye transfer Bagajlarımızın boşaltılması ve yerleşme. Öğle yemeğimiz gemide. Öğleden sonra serbest saatler. Ardından Akşam yemeği ve geceleme gemide.

05 GÜN 12 EKİM 2023 ASWAN

Gemide alacağımız sabah kahvaltısının arkasından Aswan'ı tanıyacağımız turumuz için hareket. Turumuzda dünyanın 3. büyük barajı olan Aswan Barajını ve granit taş Ekimlerinde yer alan bitmemiş dikilitaşı gezeceğiz. Öğle yemeğimiz gemide. Öğleden sonra yerel motorsuz yelkenli tekne Felucca'lar ile Nil Nehri üzerinde keyifli bir gezinti ve bir ada üzerinde yer alan botanik bahçesini ziyaret. Akşam yemeği sonrası gemide veda partisi. Geceleme gemide.

06 GÜN 13 EKİM 2023 ASWAN – KOM OMBO – EDFU

Gemide alacağımız sabah kahvaltısının arkasından gemimiz Kom Ombo'ya doğru hareket edecek. Öğle saatlerinde Kom Ombo'ya varış. Kom Ombo'da iki tanrı tarafından paylaşılan Sobek Tapınağını yürüyerek ziyaretimiz sonrasında gemimiz Edfu'ya hareket edecek. Akşam saatlerinde Edfu'ya varış. Akşam yemeği ve geceleme gemide. Gece gemide çeşitli aktiviteler.

07 GÜN 14 EKİM 2023 EDFU – ESNA - LUXOR

Sabah Gemide alacağımız erken kahvaltısının arkasından Edfu'da Mısır'daki en iyi korunmuş tapınaklardan birisi olan Horus tapınağını faytonlar eşliğinde giderek ziyaret edeceğiz. Bu gezi sonrası gemimiz Esna'ya doğru hareket edecek. Öğle yemeğimiz gemide. Öğleden sonra Esna'ya varış. Burada gemimiz her seferinde ikişer adet geminin alındığı küçük bir kanaldan geçmek için sıraya girecek. Kanal geçişi sonrası Nil üzerindeki yolculuğumuzu sürdüreceğiz. Akşam saatlerinde Luxor'a varış. Akşam yemeği ve geceleme gemide. Yemek sonrasında gemide veda partisi.

08 GÜN 15 EKİM 2023 LUXOR – HURGADA

Sabah Gemide alacağımız erken kahvaltısının arkasından Luxor'un doğu kıyısını keşfedeceğimiz turumuz için hareket. Yüzyıllar boyunca firavunların çeşitli eklemeleri ile Mısır'ın ve dünyanın en büyük tapınağı haline gelen ve antik Mısır boyunca bilimsel, politik ve ekonomik bir merkez olan Karnak tapınağını gezeceğiz. Buradan sonra Mısır'da antik zamanlardan günümüze kadar üretilmiş olan, parfüm hammaddesi olan esansın tanıtımının yapılacağı bir üreticiyi ziyaret ederek, alışveriş imkanı bulacağız. Daha sonra gene antik Mısır zamanının önemli tapınaklarından Luxor tapınağını gezeceğiz. Öğle yemeğimiz turistik bir restoranda. Yemek Otobüsümüz ile Hurgadayda Hareket Hurgada Turumuzun ardından Otelimize transfer ve Konaklama Hurgadaki Otelimizde

09 GÜN 16 EKİM 2023 HURGADA – İSTANBUL – ANKARA

Otelde alacağımız sabah kahvaltısının ve odaların boşaltılmasından sonra havalimanına transfer. Yerel saat ile 05:40'da İstanbul'a hareket. İstanbul'a saat 08:40 da varış. Ankara uçuşu 10:00'da ve Ankara varış 11:10'da.

ÇİĞDEMİM

2.SOKAK BASKETBOLU TURNUVASI

Maçlar Şehit Cihan Bayık Ortaokulu bahçesinde
yapılacaktır

**BAŞVURU FORMU VE KURALLAR İÇİN
WEB SAYFAMIZI İNCELEYİN**

**10-15 YAŞ
16-22 YAŞ
23 YAŞ ÜSTÜ**

16-24 EYLÜL 2023

**Son Başvuru: 15 Eylül 2023
saat:17.00**

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir.

**WWW.CIGDEMIM.ORG.TR
0312 285 20 47**

**HER AN ÇOCUKLAR VE SOKAK
HAYVANLARI YOLA ÇIKABİLİR!**

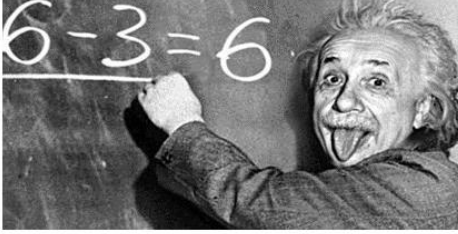
**LÜTFEN HIZ
YAPMAYALIM!**

YOLLAR YARIŞ PİSTİ OLMASIN!

Son okuduğum romanda yıllar evvel İzmir’de biri Müslüman diğeri Musevi iki esnaf, insan çalıştırmanın incelikleri üzerine konuşur. Musevi olanı zaman zaman sabahın erken saatlerinde çalıştıracak kimseyi bulamadığından, işçilerin işleriyle ilgili sabit fikirleri olduğundan, hiç esneklik göstermediklerinden yakınıdır. Müslüman olan yanıtında işi olanın bir de hayali olduğunu, ikide bir değiştirilmesinin bu yüzden hoşla gitmediğinden söz eder. “Sen bilmezsin bizi. Mayamız hayalle yoğrulmuştur. Hayal uçunca akıl kalır mı?” diye ekler.

Doğrudur. Hayal uçarlsa akıllı olmayı beklememek gerek. Akıllı özgür kılan, olmayacak gibi görünen şeylerin birdenbire beliren ince ayrıntılara odaklandırıan hayaldır. Bayıldığım bir hikaye var benim: Yıllardır bir otomobil alma hayali kuran kendi halinde bir aile. Adam şöyle adamakıllı bir aile otomobilleri olsa hayalini eşi ve çocuğuna uzun uzun anlatmaktadır. İşte şuralara gidilecektir, ev ziyaretlerinde rahat rahat oturulabilecektir, su ısıtıcısı ve mini buzdolabından kesintisiz içecek servisi olacak, koltuklar yatırılıp deniz manzaralı تنها bir yamaçtaki dev ağacın gölgesinde ailecek püfür püfür öğle uykusu bile çekilecektir. Üçü birden o erişilmez hayalle kendinden geçmişken ufaklık fırlar ortaya “Tabii ya baba, önde oturup istediğim albümü taktığım gibi ne dinleriz 5+1 sisteminden yol boyunca ha!”. Anne birden hiddetlenir “Aç o kapıyı ve derhal in bakiim sen önden, babanın yanı her zaman benim yerim.” Hayale kapılmak akıl yürütmenin olmayacak derinliklerinde böyle gezinmektir işte.

Ünlü fizikçi Albert Einstein boşuna dememiş: “Hayal gücü bilgiden daha önemlidir. Çünkü bilgi sınırlıyken hayal gücü tüm dünyayı kapsar.” Bilgi elbette önemsiz değildir. Asla böyle diyemem. Ama bilgiyi yararlı kılan hayal gücüdür. Bilgiyi iş yapar kılan odur.

Bir büyük eğitimcimizin(*) izlediği anlayışın kısaca dediği gibi “Bilmek yapabilmektir.” Yapamadığım bilmeyi ne edeyim, değil mi? İyi de tarihi, dünya ülkelerinin siyasi yönetim biçimlerini, kır çiçeklerinin,

otlarının adlarını, şiirlerin, şarkıların, yazarlarını bestecilerini bilmek ne yaptırır ki insana? Bunlar sayesinde farklı olanları birbirinden ayırmayı, çeşitliliğin gerisinde yatanı, zihnimizde benzerlikler üretmeyi, aklımızdan geçeni başkasına anlatabilmeyi, örnekleri çoğaltmayı, çağrışımlarla yenilikler düşlemeyi yapabiliriz. Ama hepsinde çerçeveyi ve bağlayıcı dolgu malzememizi sunan güç, hayal kurabilme gücümüzdür. Hayal gücünün büyük gizemi birleştiriciliği, kurmacacı oluşunda. Bağ kuramazsak, sınırlar tarif edip arasını birbiriyle bağlı şeylerle doldurmayı, sonra yeni baştan ve daha da ötede sınırlar çizmeyi beceremezsek, bu gizem pek işimize yaramaz. Kısacası yapabilmeyi olanaklı kılan hayalciliğimizdir.

Yaratmak hayalsiz olmaz. İnsanların tüm yarattıklarını düşünün. Hepsini hayallere bağlayan çoktur. Biri de çok satan Sapiens kitabıyla tanınan Noah Harari. Bakın o kitabında ne der: “*Birileri milyonlarca insanı tanrılarına, milletlere veya sınırlı sorumlu şirketlere inanmaya nasıl ikna eder?.. Kendi aramızda sadece fiziksel olarak var olan şeylerden, örneğin nehirlerden, ağaçlardan ve aslanlardan bahsedebilseydik eğer, devletlerin, kiliselerin ve hukuk sistemlerinin kurulmasının ne kadar zor olacağını bir düşünün.*” Hayal kurmasak, hayallerden konuşmasak, hayalleri dönüştürmesek şimdi kolay görünen yolculuklarımız, yetenekli gençlerimizin ortaya çıkışı, tükenmez lezzet kaynağı yemeklerimiz, türlü çeşiti kutlama, anma törenlerimizin yerinde yeller esecekti.

Hayaller elbette düşünüldükçe soluk alıp yaşar gelişir. Düşünebildiğimiz için hayallerimiz var. Her hayal bir düşünce ürünüdür, ama her düşünce bir hayal değildir. Çünkü düşünce, hayalin yazı tahtasıdır. O tahtaya ay sonunu nasıl getireceğimizden, içimizin içimize sığmadığı sevinçli bir anımızda birden karşılaştığımız çok üzgün birine ne diyeceğimizden, bize söylenen bir sözden alınmak gerekip gerekmediğine kadar çok başka şeyleri de yazarız. Düşünce özgürlüğünü istememizin gerisindeki asıl neden, bana kalırsa hayallerde özgür kalmaktan ibarettir. Özgür hayallerle ileri atılır, ancak özgür hayallerle insanları iyiliğe ikna edebiliriz.

Bir hayal etmek var, bir de hayal kurmak. İlki de gerekli. Biçimlendirilmiş, verilmiş ve şimdilik uzakta duran bir öngörüü benimsemek ne güzel şeydir. Şöyle her sokağında günün her saatinde enfes çiçek kokularının eşliğinde, açık pencerelerinden müziğin, kahkahaların yükseldiği, geçim derdinden azade güvenlik içinde

gezilen, her köşebaşında ağaç altında dinlenilirken tertemiz birer çeşmeden Elmadağ suyundan doyaya içilebilen, her yaşa seslenen sade, şirin toplanma, öğrenme ve eğlenme olanakları, güleç servisiyle günboyu geç saatlere kadar açık ve seçenekli olanaklarıyla bir mahalleyi hayal etmek... Yine de hayal kurmanın bendeki yeri apayrı. Hayal kurmak bir yandan aşk gibi tutkuyla, adeta esrik bir havaya kapılmaktır. Hayaller, aşk gibi ayakları yerden kesebilir dostlar. Hayallerim, Aşkım ve Sen(**) adında bol ödüllü bir film var. Lakin bana soracak olursanız hayallerle aşk önce ve daha büyük önemde kendini yaratmaktır. Hayallerle “ben” olmanın yolu açılır. Her türlü gizlerimizle birer “ben” yaratmamız ancak hayallerimizle olası. O yüzden benim için bu üçlemeye bir de “Hayallerim, aşkım ve ben” eklense var ya, tam yeridir.

(*) Köy Enstitüler denilince ilk akla gelenlerden eğitim uygulamacısı İsmail Hakkı Tonguç (1893-1960)

(**) Hayallerim, Aşkım ve Sen başrolünde Türkan Şoray’ın oynadığı 1987 yapımı Atıf Yılmaz filmidir.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

2023-2024 Eğitim Yılı

BURS DUYURUSU

Kimler başvurabilir?
Üniversite Öğrencileri, sınırlı sayıda lise ve yüksek lisans öğrencisi

Son başvuru tarihi nedir?
20 Eylül 2023

Başvurular nereden yapılacaktır?
www.cigdemim.org.tr veya dernek merkezinden

Burs ücreti ne kadar?
Üniversite ve yüksek lisans 750 TL.
Lise 300 TL. (9 ay)

BİLGİ İÇİN
0312 285 20 47

ÇİĞDEMİM
1996

ÇİĞDEMİ MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

İkisi de doğuştan sahnede şarkı söylemekte son derece yetenekli. İkisi de annesinden sevgi almış ama ikisinin de babasıyla büyük sorunları var, hatta birinin babası gözlerinin önünde annesini ve kardeşini bıçaklayıp öldürüyor. Diğerinki ise göç ettikleri İngiltere’de ulusal kimliğini kaybetmemek adına aile köklerini çocuğunun duygularından üstün tutuyor. İkisi de sahne adı ediniyor ama aslında yeni kimliğini belirtmek amacıyla adını değiştiriyor. İkisi de sahneye çıktığı anda bambaşka biri oluyor ve kitlelerin yüreğine dokunup onların yaşamına sınıyor ama her ikisi de sahne dışında alkol ve diğer alışkanlıklarına yenik durumda. Birinin başına kazalar ve sevdiklerinin ölümü gelip yaşamının akışı değişiyor, diğerinse eşcinsel kimliği yaşamını aynı miktarda etkileyip erkenden ölümüne neden oluyor. İkisi de aradığı ve hak ettiği sevgiyi çok geç buluyor, oysa ikisi de özünde iyi insanlar. En büyük dostları ve en büyük düşmanları kaderleri. Sahnelerin ve gecelerin insanı bu iki sanatçıdan birisinin lakabı, herkese yardım etmesi ve yüce gönlüyle “Baba”, diğerininkini de izninizle ben koydum; herkesin sevgi ve ilgisine muhtaç olmasıyla “Küçük kardeş”. Ve her ikisinin de yalnız başına dar bir kulis koridorundan milyonların önüne sahneye çıkarken Atlas misali omuzlarında taşıdığı tüm dünyanın yükü aynı ağırlıkta...

Birbirine bu kadar benzeyen iki insan ve iki yaşam öyküsü; ancak bu kadar farklı bir çevrede geçebilir! Biri Urfa’nın köyünden, diğeri Zanzibar’dan göç etmiş Hint bir aileden. Biri **Müslüm Gürses**, diğeri **Queen** grubunun solisti **Freddie Mercury**. Dahası, birbirine bu denli benzeyen öykülerin içinde neredeyse tıpatıp aynı sahnelerin olduğu iki filmden birinin başyapıt oluşu, diğerinin de sıradan şarkılı bir biyografi filmi düzeyinde kalışı hayret verici.

Müslüm

Yönetmenliğini **Ketche** (Hakan Kırvavaç) ve **Can Ulkay**’ın yaptığı, senaryosunu **Hakan Günday** ve **Gürhan Özçiftçi**’nin yazdığı, görüntü yönetmenliğini **Martin Szecsanov**’un yaptığı, kurgusu **Mustafa Presheva**’nın elinden çıkan, 26 Ekim 2018’de gösterime giren **Müslüm** gerçek bir başyapıt (Dijital Sanatlar,136dk). Oyuncuların başarısının yanı sıra, **Müslüm Gürses**’inkilere ek olarak **Ender Akay** ve **Sunay Özgür**’ün besteleri ve anlatıma uygun kullanım yerleri kadar çarpıcı montaj ve görüntüler de bu filmin başyapıt olmasına katkısı olan unsurlar.

Timuçin Esen’in Müslüm’ü ve **Şahin Kendirci**’nin genç Müslüm’ü, birinci sınıf oyunculuk eseri. O denli inandırıcı oynuyorlar ki filmin en başından itibaren onları benimsiyor ve onların ruhuna girebiliyoruz. **Esen**’in sevgi dolu ya da acı içeren bakışları yüreğimizi delip geçiyor. Beden hareketleri ve kendi sesiyle söylediği şarkılarla zihnimizin hem görme hem de işitme bölümünde bir daha çıkmamacasına yer ediniyor. **Zerrin Tekindor**’un **Muhterem Nur**’unu ve **Ayça Bingöl**’ün anne Emine Akbaş’ını bağrımıza basmak istiyoruz. Onlar bizim, dünyanın tüm kadınları onlar.

Filmde tekrarlanan, anılarla bağlantılı duyguların kaynağını ve devamını betimleyen beyaz çarşaf ile beyaz-kırmızı (kan) metaforunun kullanımı son derece zekice. Benzer şekilde Yunus Emre kitabı da sözsüz zihin okuması yapmamızı sağlıyor. Hele filmin başında babasının Müslüm’ün kardeşinin cenazesine gitmek yerine

rakı masasından kalkmayıp mezara koyması için Müslüm'ün avucuna koyduğu toprağı filmin sonunda

babasının avucuna geri koyması duygusal doruk noktasını oluşturuyor. Gerçi onun gibi olmamak için yaptıkları nedeniyle babasından öç alamaması ya da onun gibi olmak korkusuyla çocuk sahibi olmaması ama kitlelerin baba kültü olması da en az toprak unsuru düzeyinde doruk noktası. Filmde kimi toplumsal başka örtük mesajlar da yer alıyor. Örneğin arka planda bir iki cümle (gazetecilerin neden TRT'ye çıkmasına izin verilmediği sorusu ve bu soruya verdiği "eyvallah" yanıtı gibi) 1980'leri ve Müslüm Gürses'in karakterini ile politikaya bakışını özetlemeye yetiyor. Ya da plak kaydı için İstanbul'a

ilk ayak bastığında Plakçılar Çarşısındaki dönen merdivenlerden yukarı çıkarken (ya da kariyerinde yükselme metaforu) aşağıya bakması (ya da geçmişe bakma metaforu), bakarken yüzündeki "ben nerelerden nerelere terfi oldum!" ifadesi (doğal topraktan yapay plastik-vinil ve betona terfi metaforu) Anadolu insanının kısa tarihini aktarabiliyor.

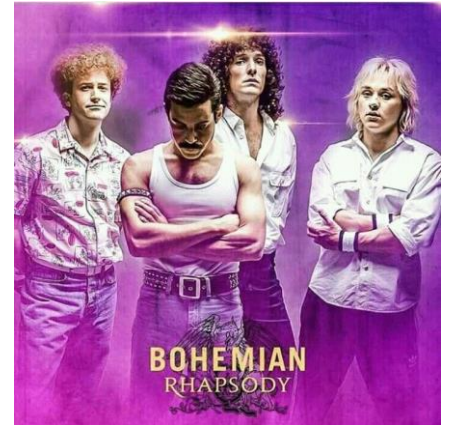
Güneydoğu Anadolu'nun makûs kaderi adeta Müslüm'ün kişiliğinde vücut buluyor. Buna karşın izleyen her kesimden seyircinin kendi yaşamından parçalar bulmamasına imkân yok, "bana ne ki, ben o değilim" denilemiyor. Filmin esas başarısı da burada zaten; herkeste Müslüm'den bir parça mevcut olabilir. Nitekim parçalanmış yaşamını gördüğü kırık aynalardaki parçalı görüntüsü bizden de parçalar içeriyor hissi veriyor.

Muhterem Nur ile evlenip, her romantik gencin hayalleri süsleyen türde bir "mutluluk yuvasına" yerleştiklerinde **Nur** büfenin üzerine porselenden yapılmış, eteklerini açmış dans eden bir kadın biblosu yerleştiriyor. Onun özenle yerleştirdiği ve belli ki üzerine titrediği bu rüyalarındaki mutluluğun timsali biblonun başına bir şey geleceği seziliyor. Nitekim bir sarhoşluk gecesinde **Müslüm** onu (ve **Muhterem**'in kalbini) kırıyor, kırık biblo küsmelerinin sembolü oluyor. Ancak beklenmedik olan, daha sonra barıştıklarında **Müslüm**'ün bibloyu olabildiğince yapıştırmış olması ama biblonun bir kolunun eksik oluşu. Ne kadar onarılmaya çalışılsa da "kadına kalkan elin asla affedilemez" olduğu mesajı herhalde hiç böylesine zarif ve bu denli etkileyici şekilde verilmemiştir.

Ketche ve **Can Ulkay** ile ekibinin **Müslüm Gürses**'i, hataları ve zayıf yanlarıyla bir tür şarkı silahşoru; adeta gururlu, gönlü yüce **Cyrano de Bergerac**. Ve anlatılan şekliyle ona hayran olmamaya, onun hayatından ders almamaya, en az bir damla gözyaşı akıtmadan sinemadan ayrılmaya imkân yok!

Bohemian Rhapsody

Yönetmenliğini **Bryan Singer**'in üstlendiği, senaryosunu **Anthony McCarten** ile **Peter Morgan**'ın yazdığı, **Queen** grubunun efsanevi solisti **Freddie Mercury**'nin yaşamını anlatan **Bohemian Rhapsody** adlı 2018 yapımı film ise konusu itibarıyla Müslüm'e çok benzemekle beraber işlenişi tamamen farklı bir eser (GK Films, 134dk). Ya da işlenmeyişi demek de pek yanlış kaçmayabilir. Çünkü film basit bir biyografiden öteye bir mesaj içermiyor; insanı düşündürmüyor, seyircinin kendisinden bir parça barındırmıyor. **Queen**'in unutulmaz parçaları ve **Rami Malek**'in özgün **Mercury** yorumu olmasa seyredirken bir yandan da cep telefonu mesajlarına bakılabilecek bir film. Grubun gitarcısı **Roger**'in ifadesiyle "hayatları konser-albüm-konser-albüm'den ibaret", nitekim film de öyle!

Örneğin eşcinsel olduğunu anlamadan önce **Freddie**'nin **Mary**'e evlenme teklif ederken hediye ettiği yüzüğü **Mary** daha sonra takmamaya başlayınca ilişkilerinde bir şeylerin değiştiği kolayca anlaşıyor. Ama benim gibi bir önceki seansta **Müslüm**'ü seyretmiş olan biri yüzüğün sembolik anlamının devam etmesini bekliyor. Son konserde **Mary**'nin yüzüğü yanında taşıması onu farklı şekilde de olsa hala sevdiğini gösteren bir unsur olabilirdi, diye akla geliyor. Bu da seyircinin duygusuna hitap edebilir, mesajı estetik hale getirebilirdi. Sanattan beklenen de bu değil midir?

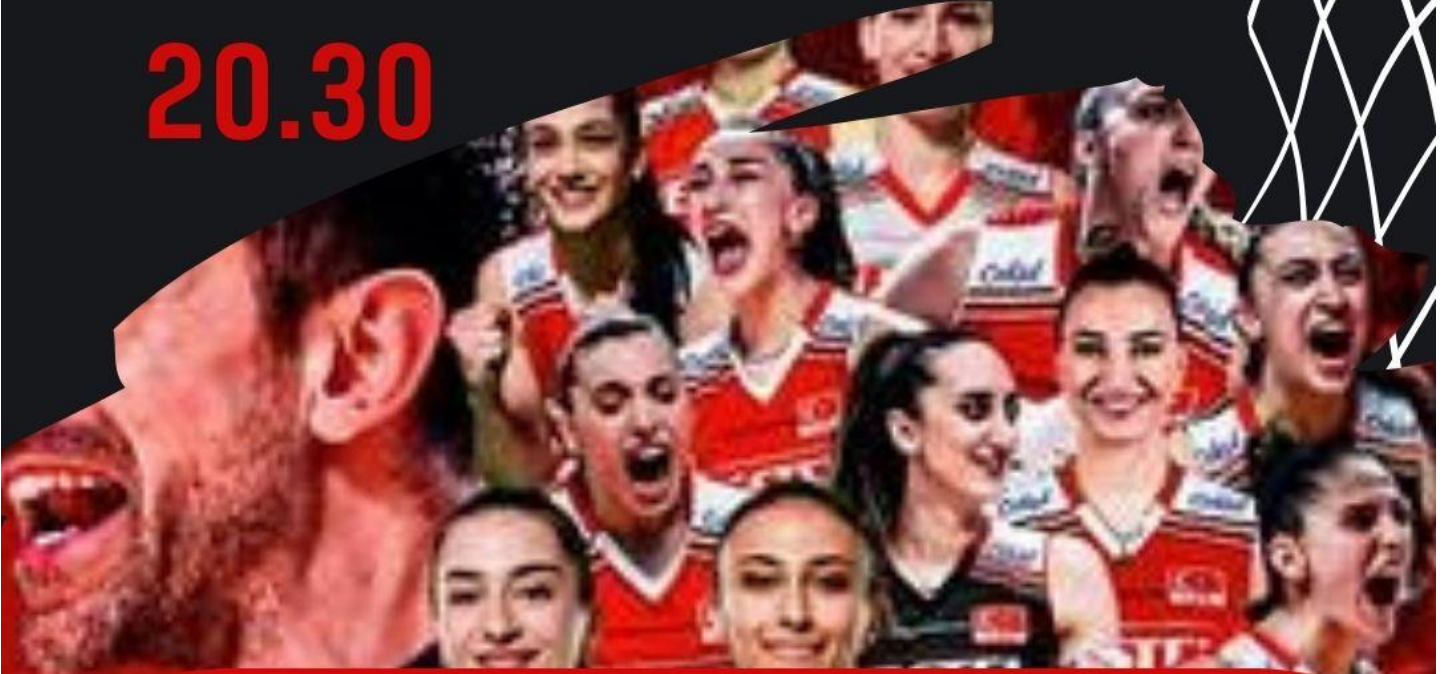
Aklımı başımdan alan **Müslüm** ve bunu perçinleyen **Bohemian Rhapsody** ile bundan böyle ben de **Müslüm**'cüyüm!

KADIN MİLLİ VOLEYBOL TAKIMIMIZ FİNALDE

**FİNAL MAÇINI ÇAN YÜCEL PARKINDA
HEP BİRLİKTE İZLİYORUZ**

3 EYLÜL 2023 PAZAR

20.30

www.cigdemim.org.tr

**2023-2024 EĞİTİM ÖĞRETİM
DÖNEMİNDE TÜM ÖĞRENCİ VE
ÖĞRETMENLERE BAŞARILAR DİLERİZ.**

Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu

Mübadele; insanların din ve etnik kökenleri sebebiyle, yaşam alanlarından sürgün edilmeleri anlamına gelen bir ifadedir. Bir ölçüde insan değişimi anlamına gelir.

Lozan mübadelesi din esasına göre yapılmıştır. Türk topraklarında yaşayan Hristiyanlar Yunan topraklarına, Yunan topraklarında yaşayan Müslümanlar ise Türk topraklarına göç etti. Mübadele bir anlamda zorunlu göç demektir. Bazı istisnalar dışında herkes göçe mecbur bırakıldı. Fakat evini, yaşadığı yeri terk etmek istemeyenler din değiştirip yerlerinde kaldılar. Anadolu'da Selçuklular zamanında Karaman'a göç eden Hristiyan Ortodoks Türkler de Yunan topraklarına gönderildi. Bu büyük bir hataydı. Bunun dışında İstanbul'da oturan Rumlar ve Batı Trakya'da oturan Müslümanlar mübadele kapsamına alınmadı.

Mübadele'nin önemli sebeplerinden biri de Kurtuluş Savaşı sonrası Anadolu'da oturan Rumların korkup kitleler halinde Yunanistan'a gitmeleri olmuştur. Savaş ekonomisi ile tükenmiş olan Yunan hükümeti, gelen Rumlara barınacak yer gösteremiyor, yiyecek ve giyecek temin edemiyordu. Kiliseler, okullar dolmuştu. Öyle ki bazı göçmenler, yerlilerin kapılarını kırarak zorla evlere sığınıyorlardı. Müslüman Türklere baskılar yapılıyordu. Yunan hükümeti, onların göç etmesiyle boşalan evlere Rumların yerleştirilmesi ile Rumların mağduriyetlerini gidermeyi planlıyordu. Türk hükümeti ise, Yunan topraklarındaki Müslüman Türklerin haklarını savunmak ve onları olası saldırılardan korumak için mübadeleye sıcak bakıyordu. İşte bu sebeplerdendir ki, her iki ülkenin de menfaatleri göz önünde bulundurularak İsviçre'nin Lozan kentinde, 30 Ocak 1923 tarihinde "Türk-Yunan Nüfus Mübadelesi Sözleşmesi ve Protokolü" imzalandı.

Baskı altındaki Türkler, Yunanistan'ın kıyı kentlerine doğru plansız bir şekilde harekete başladılar. Devletimiz, bu kentlere yığılan Türklere Hilal-i Ahmer Cemiyeti (Kızılay) aracılığıyla yardım ulaştırıyordu. Dışişleri Bakanlığı ise sahillere doğru akan göçü düzenli hale getirmeye çalışıyordu. Henüz yeni kurulmuş olan Mübadele, İmar ve İskân Bakanlığı'nın elini çabuk tutması gerekiyordu. Mübadillerin deniz yoluyla taşınması hem ülkelerin coğrafi konumu hem de ekonomik koşulları açısından uygun görüldü. Taşıma ücretinin, göçmenlerin karşılayamayacağı durumlarda, devlet tarafından ödenmesi kararlaştırıldı.

Fakat ne yazık ki, kullanılan gemiler yıpranmış ve eskiydi. Hatta göçmenleri sağlıklı bir şekilde taşımaya uygun olmayan bazı yük ve kömür gemileri bile yolcu gemisi haline getirilmişti. Sağlıksız şartlar altında yolculuk yapan bu zavallı göçmenlerin bir kısmı hastalandı, yolda ölenler çoktu.

Türkiye İstatistik Kurumunun verdiği sayılara göre, mübadele yoluyla gelen göçmenlerin 40.041'i Edirne'ye, 33.138'i Balıkesir'e, 32.075'i Bursa'ya, 22.237'si Tekirdağ'a, 32.773'ü İstanbul'a, 31.867'si İzmir'e, 19.920'si Kırklareli'ne, 16.277'si Samsun'a, 15.530'u Kocaeli'ne, 15.668'i Niğde'ye, 11.872'si Manisa'ya yerleştirildi. Yine, TÜİK verilerine göre Türkiye'ye toplam 456.720 göçmen getirildi.

Mübadele, İmar ve İskân Bakanlığı Türkiye'ye gelen göçmenlerin yerleştirildikleri yerlere kolayca uyum sağlamaları için kültürel yapı, iklim şartları ve ekonomik faaliyetlere dikkat ediyordu. Göçmenlerin önceki yaşam şartlarına en uygun alanlara yerleştirilmesine özen gösterildi. Örneğin tütüncülükle geçimini sağlayan bir ailenin Trakya ya da İç Anadolu'ya değil de, Ege'ye yerleştirilmesi daha uygun olacaktı. Her ne kadar buna özen gösterilse de, bu hiç kolay bir iş değildi ve bazı karışıklıklar yaşanabiliyordu.

Sonuç olarak; Kurtuluş Savaşı'ndan sonra yaklaşık 480.000 kadar Yunanistanlı Müslüman Türkiye'ye getirildi ve ülkenin değişik yörelerine yerleştirildiler. Bu göçün, daha doğrusu göç ettirme olayının kendine özgü yanları vardı. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra 850.000 kadar Anadolu Rum, firari Yunan askerleriyle birlikte Yunanistan'a kaçmış ve orada büyük toplumsal ve ekonomik sorunlara neden olmuşlardı. Savaşın yenilgisinin psikolojik etkilerini yoğun olarak üzerinde taşıyan bu kızgın kitleler, Türkler'e akıl almaz baskılar yapıyorlardı. Sonuçta Lozan görüşmelerinde bu sorunları çözüme kavuşturmak için mübadele anlaşması yapıldı ve o zamanki Seyr-i Sefain İdaresi'ne ait vapurlarla, Batı Trakya dışındaki Yunanistanlı Müslümanlar, Türkiye'ye getirildiler.

Mübadele yazısını yazmama vesile olan Edirneli yazar Güngör Mazlum'un bu konuyla ve Edirne ile ilgili kitapları; Kırık Kanatlar, Suskun Güvercin, İhlamurlar Açarken, Edirne'nin Yahudileri, Edirne'de İz Bırakanlar'dır.

Kaynak; Lozan Mübadilleri Vakfı İnternet Sitesi

Okulların açılma mevsimi geldiğinde anne babalardan, hatta dede ninelerden gelen soru “yavrumuzu ne zaman yuvaya gönderelim” dir. Ben de bildiğim ve dilimin döndüğünce, deneyimlerime dayanarak bir şeyler söyler, en önemlisi onları rahatlatmaya çalışırım.

Bundan yıllar önce, okul öncesi eğitim kurumları sadece çalışan annelerin çocuklarının gönderildiği yerler olarak algılanırdı. Çünkü temel düşünce, bakım probleminin çözülmesiydi. Son yıllarda bu algının büyük ölçüde değiştiğini görüyorum ve mutlu oluyorum. Zira eğitim bir insan hakkıdır, vakti geçen, ertelenemeyen temel ihtiyaçtır.

0-2 yaş miniklerimizin “temel güven duygusu, fiziksel ihtiyaçların karşılanması” anlamında birebir ilişkiye, anne ve anne yerini tutacak tek bir kişiye ihtiyaç duydukları, gelecekte nasıl bir insan olacaklarını belirleyen önemli bir dönemdir. Bunun altını çizerek bir kenara bırakıyorum. Çünkü tek bir başlık atında konuşulması gerekiyor. Bu cümleleri okuyan annelerin içinden şu soruyu sorduğunu da duyar gibi oluyorum. “Çalışıyorum, iki ay sonra işe başlayacağım ne yapayım”? O zaman iyi seçilmiş ve mümkün olduğunca değiştirilmeyen okul ortamında öğretmen, evde ise güvenilir bir kişi diyor, bu zorlu dönemde bakımı üstlenecek babaları da işin içine katarak yazıma esas olan konuya geri dönmek istiyorum.

Okul öncesi eğitim kurumları neden önemli ve şiddetle öneriyoruz? Ebeveynlerimizin, özellikle de kentsel yaşamda çocukların bakımını zorunlu üstlenen dede ninelerin ikna olabilmesi için, altını doldurmamız gereken bir soru. Araştırmalar, beş yaşa kadar beyin gelişiminin büyük ölçüde tamamlandığını belirtiyor ve yitirilemeyecek yıllar. Çocuğun en önemli işi de OYUN. O halde elimizde kullanacağımız en önemli araç da oyun. Oyun ortamı evde tek başına, sınırları dar bir alanda sadece yetişkinler ile değil, okulda yine çocuklar ile sağlanabilir. Eğitim ve öğrenme uyaranın yeterince olduğu alanlarda sağlıklı gerçekleşir. Yuvalar da planlanmış zengin uyaran ortamının sağlanmaya çalışıldığı eğitim kurumlarıdır. “İyi uyku önemlidir,yemeklerden sonra diş fırçalaman sağlıklı için kaçınılmaz, yemeğini kendin yiyebilirsin, elbiselerini ve ayakkabını giyebilirsin sen başarısın, oyun oynarken sıranı bekle, başkalarının hakkına saygı duy, paylaşmak güzeldir, birlikte yapılan işlerin tadına doyum olmaz, dinle ki sıran geldiğinde sende özgürce konuş,haydi müzik, resim yapalım sevdiğini daha çok yapabilirsin, el ele tutuşalım halkaya karışalım, koşalım oynayalım hareket edelim sağlıklı olalım” vb saymakla bitmeyecek hayata dair detaylar, kurallar burada kavranır ve sindirilir. O halde iki, üç yaştan itibaren oyun ve eğitim ihtiyacının en iyi karşılanacağı bu kurumlardan çocuklarımızı mahrum etmeyelim. İlk aylar alışma dönemidir, zorluklarına katlanalım, hemen vaz geçmeyelim. Varsın çocuk hastalıkları sıra ile gelsin, biraz da ağlasın. Hayat her yeni başlangıçta zorlukları barındırmıyor mu? Hayata direnci nasıl kazandık? Sıra onda. Hafif esintilere dayanmayı yaşamadan hangi fidan ayakta kalabilir, şiddetli rüzgarlara dayanacak gövdeyi büyütebilir ki?

Hayattaki en büyük eserimizi şekillendirmek çok kolay değil ama, meyvesi de tatlı. Kolay gelsin sevgili anneler babalar.

30 Ağustos'da gerçekleştirdiğimiz meşaleli yürüyüşün video kaydı youtube kanalımıza yüklendi. İzleyip paylaşabilirsiniz. Katılan tüm komşularımıza ve emek veren arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz. Hala abone olmayan varsa youtube kanalımıza abone olmayı unutmayalım. Diğer etkinlik videolarımızda youtube kanalımızda.

<https://www.youtube.com/watch?v=K1pSCWTbgXU&t=30s>

"Dünyayı değiştirebileceğini düşünecek kadar
çılgın olanlar dünyayı değiştirenlerdir."

STEVE JOBS

ÇİĞDEM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak;
mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini
yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili
olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin
olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma
süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı
özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)
mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf: Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanımcı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever,
paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere
açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit
mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar,
engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşi ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal
karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı,
ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci
ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

**Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme
ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam
kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.**